

341.3943
น 624ก
ร.2

การศึกษาทัศนคติและความเชื่อของครูที่มีต่อการสนับสนุน
ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา

สารนิพนธ์
ของ
นิภาพร พรุ่งโรจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
พฤษภาคม 2549
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒ 289 601

25 ก.ค. 2549

การศึกษาทัศนคติและความเชื่อของครูที่มีต่อการสนับสนุน
ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา

บทคัดย่อ
ของ
นิภาพร พรุ่งโรจน์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ

พฤษภาคม 2549

นิภาพร พรุ่งโรจน์ (2549) การศึกษาทัศนคติและความเชื่อของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา สารนิพนธ์ กศ ม (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร
นิยะดา จิตต์จรัส

จุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาทัศนคติและความเชื่อของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา โดยเปรียบเทียบทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลของ
ครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ซึ่งแตกต่างกันตามตัวแปร เพศ
อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นครูที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน
202 คน จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร เขตการศึกษาที่ 2 จำนวน 8 โรงเรียน
ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาประกอบด้วย 1) แบบวัดความเชื่อ
เกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชา (b) 2) แบบวัดการ
ประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชา (e) 3) แบบวัด
ทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชา (A_g)

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์
ความแปรปรวน และการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1 ครูมีทัศนคติทางบวกต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา
- 2 ครูมีความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาทั้งผลดี และผลเสีย
- 3 ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนคติที่ดีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา มากกว่าครูที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทาง
สถิติ 05 ส่วนครูที่มีเพศ อายุ รายได้ วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา แตกต่างกัน มีทัศนคติไม่
แตกต่างกัน
- 4 ครูที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา แตกต่างกัน มี
ความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่ ไม่แตกต่างกัน
- 5 ครูที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา แตกต่างกัน มี
การประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่ ไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF TEACHERS' ATTITUDES AND BELIEFS TOWARDS SUPPORTING HIGH
SCHOOL STUDENTS TO ATTEND TUTORING SCHOOLS

AN ABSTRACT
BY
NIPAPORN PORNRUNGROJ

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education in Development Psychology
at Srinakharawit University
May 2006

Nipaporn Pornrungroj (2006) *A Study of Teachers' Attitudes and Beliefs Towards Supporting High School Students to Attend Tutoring Schools* Master's Project, M Ed (Development Psychology) Bangkok Graduate School, Srinakharinwirot University Project Advisor Dr Niyada Chittcharat

The aim of this research was to study teachers' attitudes and beliefs in supporting high school students to attend tutoring school by comparing their attitudes, beliefs and evaluation of consequences in terms of their gender, age, income, education, subject of teaching, and tutorial subject

This study included a sample of 202 high school teachers , randomly drawn by a multistage random sampling technique from 8 high schools under the Department of General Education in Bangkok Zone 2 The instruments for collecting the data consisted of three portions (1) a measure of behavioral beliefs (b_i), (2) a measure of evaluation of consequences (e_i) , and (3) a measure of attitudes towards supporting high school students to attend tutoring schools(A_g) The statistical methods and procedures for analyzing the data were percentage, mean and standard deviation, t-test, analysis of variance, and Scheffe's paired comparison method

The findings indicated the teachers' positive attitudes towards supporting high school students to attend tutoring schools, they believed in both positive and negative effects of supporting their students to do so The teachers at a baccalaureate level were found to have more positive attitudes than those at a level above baccalaureate degree at the .05 level of statistical significance On the basis of the research variables gender, age, income, subject of teaching, and tutorial subject, no significant difference was found in the teachers' attitudes toward supporting high school students to attend tutoring schools, and no gender, age, income, education, subject of teaching and tutorial subject differences were found in the teachers' beliefs in the effects of supporting high schools' students to attend tutoring schools Finally, gender, age, income, education, subject of teaching, and tutorial subject differences were not found in the teachers' evaluation of consequences in supporting the students to do so

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาทัศนคติ และความเชื่อ ของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา ของ นิภาพร พรุ่งโรจน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

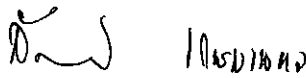
(อาจารย์ ดร นิยะดา จิตต์จรัส)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(อาจารย์ ดร นิยะดา จิตต์จรัส)

คณะกรรมการสอบ

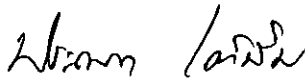
(รองศาสตราจารย์ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)

ประธาน

(อาจารย์ ดร นิยะดา จิตต์จรัส)

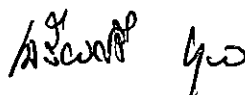
กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประณต แก้วนิม)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร. นิยะดา จิตต์จรัส ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า ให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไข ข้อบกพร่องทุกขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มต้นทำสารนิพนธ์ จนกระทั่งสารนิพนธ์นี้เสร็จสิ้นลง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประณต เค้าจิม ที่สละเวลามาเป็นกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณ อาจารย์ สถานศึกษา ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ครอบครัว และเพื่อน ๆ ที่คอยให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือตลอดมา

นิภาพร พรุ่งโรจน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามปฏิบัติการ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
การเรียนกวดวิชา	6
ความหมาย	6
สาเหตุของการเรียนกวดวิชา	7
ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเรียนกวดวิชา	13
ความเชื่อและทัศนคติ	18
ความหมาย	18
ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	20
งานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	24
การกำหนดกรอบแนวคิด	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและความเชื่อของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา	
ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนกวดวิชา	27
สมมติฐานในการวิจัย	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	32
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
ข้อมูลพื้นฐาน	40
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรต้น	40
ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตาม	42
การเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียน	
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา	44
การเปรียบเทียบความเชื่อของครูในผลของการสนับสนุนให้นักเรียน	
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา	48
การเปรียบเทียบการประเมินผลของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียน	
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา	68
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	92
ความมุ่งหมายของการวิจัย	92
สมมติฐานของการวิจัย	92
วิธีดำเนินการวิจัย	92
สรุปผลการวิจัย	93
อภิปรายผล	95
ข้อเสนอแนะ	97
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก	105

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก (ต่อ)	
ภาคผนวก ก ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนทววิชา	106
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบสอบถามปลายเปิด	110
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบสอบถาม	113
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	123

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผล การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา	34
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรต้นของการวิจัย	40
3	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรตาม	42
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบค่าที เพื่อเปรียบเทียบ คะแนนทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กวดวิชา ซึ่งจำแนกตาม เพศ และการสอนกวดวิชา	44
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบเอฟ เพื่อเปรียบเทียบ คะแนนทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กวดวิชา ซึ่งจำแนกตามอายุ รายได้ ระดับการศึกษา และวิชาที่สอน	45
6	สรุปผลการเปรียบเทียบ ทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายกวดวิชา จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ	47
7	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรเพศ	48
8	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรการสอนกวดวิชา	50
9	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรอายุ	52
10	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อ ในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ในข้อที่ 13 คือ ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด จำแนกตามอายุ	54
11	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อ ในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ในข้อที่ 14 คือ ทำให้นักเรียนเสียเวลา จำแนกตามอายุ	55
12	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรรายได้	56

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ตามตัวแปรระดับการศึกษา	56
16 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ตามตัวแปรวิชาที่สอน	60
17 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในผล การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว สอน	63
18 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในผล การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา คือ ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกันไปในทางเสื่อมเสีย สอน	64
17 สรุปผลการเปรียบเทียบ ความเชื่อต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายกวตวิชา จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ	65
18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ตามตัวแปรเพศ	68
19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ตามตัวแปรการสอนกวตวิชา	70
20 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ตามตัวแปรอายุ	72
21 วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ตามตัวแปรรายได้	74
22 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนน การประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กวตวิชา ในข้อที่ 3 คือ ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถาม สิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น จำแนกตามรายได้	76

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

23	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผล
การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ในข้อที่ 4 คือ
การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จำแนกตามรายได้	77
24	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผล
การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ในข้อที่ 10
คือ การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจาก
ในห้องเรียน จำแนกตามรายได้	78
25	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ตามตัวแปรระดับการศึกษา	79
26	วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ตามตัวแปรวิชาที่สอน	81
27	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผล
การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ในข้อที่ 2 คือ
การที่นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น จำแนกตามวิชาที่สอน	84
28	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผล
การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ในข้อที่ 6 คือ
การที่นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ จำแนกตามวิชาที่สอน	85
29	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผล
การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ในข้อที่ 8 คือ
การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น
จำแนกตามวิชาที่สอน	86
30	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผล
การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ในข้อที่ 11 คือ
การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พากันไปในทางเสื่อมเสีย
จำแนกตามวิชาที่สอน	87

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

31	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผล
การทววิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในข้อที่ 12 คือ
การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น
จำแนกตามวิชาที่สอน	88
32	สรุปผลการเปรียบเทียบ การประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทววิชา จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ	89

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล	21
2 ทศนคติของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา	27

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการเรียน "กวดวิชา" เป็นสิ่งที่นิยมกันมากในประเทศไทยเรา ไม่ว่าจะเป็นเด็กประถม มัธยม หรือมหาวิทยาลัย ซึ่งแต่ละคนก็มีเหตุผลแตกต่างกันไปในการเรียนกวดวิชา เช่น กวดวิชาเป็นการเพิ่มเติมความรู้จากการเรียนในโรงเรียน กวดวิชาเป็นการช่วยทบทวนความรู้ ช่วยสรุปเนื้อหาให้เข้าใจมากขึ้นจากที่เรียนในห้องเรียน หรือเพื่อสร้างความมั่นใจในการสอบ เป็นต้น ส่วนบางคนที่ไม่เรียนกวดวิชา ก็ให้เหตุผลว่า เป็นการสิ้นเปลือง ไม่จำเป็น หากตั้งใจเรียนในชั่วโมงเรียนก็ได้ความรู้เช่นกัน เป็นต้น

นอกจากเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว ยังมีเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้สถานที่เรียนกวดวิชาเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ก็คือ ระบบการเรียนการสอนในบ้านเรา ยังเน้นให้นักเรียนแข่งขันกัน เด็กจะต้องอ่านหนังสือออกได้ตั้งแต่ก่อนขึ้นชั้นประถม การสอบเข้ามหาวิทยาลัยก็แข่งขันกันอย่างเข้มข้น พ่อแม่ของเด็กเองก็คาดหวังว่าลูกจะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ จึงส่งเสริมให้ลูกไปเรียนกวดวิชากัน เด็กจึงต้องรับภาระความกดดันนี้ ทำให้การเรียนของเด็กไม่ได้เป็นไปเพื่อความรู้ แต่เป็นไปด้วยความจำเป็น

ตัวครู เป็นสิ่งสำคัญยิ่งประการหนึ่ง ที่มีส่วนสนับสนุนให้เด็กออกไปเรียนกวดวิชา มีคนจำนวนไม่น้อยที่เชื่อว่าครูที่สอนในโรงเรียนนั้นสอนไม่เต็มที่ เพราะต้องการให้เด็กมาเรียนพิเศษเพิ่มเติมกับครู เป็นการหารายได้อีกทางหนึ่งของครู โดยครูที่สอนกวดวิชานี้ จะให้เหตุผลว่าการเรียนที่โรงเรียนอย่างเดียวไม่เพียงพอ เพราะมีเวลาจำกัด และเนื้อหาในการเรียนกวดวิชา ก็จะเข้มข้นกว่า เพราะเป็นการแก้ไขข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย มิใช่การสอนเนื้อหาใหม่ ๆ ให้ครบตามหลักสูตร แต่เชื่อว่าครูทุกคนจะเป็นเช่นนี้ เพราะครูบางท่านที่ไม่ได้หารายได้พิเศษโดยการสอนกวดวิชา ก็จะไม่สนับสนุนให้เด็กไปเรียน โดยเชื่อว่า ถ้าเด็กตั้งใจเรียนในห้องเรียนแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่เด็กจะต้องออกไปเรียนเพิ่มเติม เด็กควรจะเอาเวลาไปพักผ่อนหรือทำกิจกรรมอย่างอื่นมากกว่า

ความเชื่อของครูเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากครู เป็นกลุ่มสนับสนุนที่มีอิทธิพลกับตัวเด็ก ซึ่งครูจะมีความเชื่อที่แตกต่างกันออกไป มีทั้งที่ถูกต้องและผิด ทั้งนี้มีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลให้ครูมีความเชื่อที่แตกต่างกันออกไป และความเชื่อของครูนี้ ก็จะส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของเด็กได้

ในเรื่องของความเชื่อ ฟิชบายน์และไอเซ็น (Fishbein and Ajzen) ได้กล่าวไว้ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (The Theory of Reasoned Action) ไว้ว่า ความเชื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานของ

ทัศนคติต่อพฤติกรรม โดยสะท้อนให้เห็นเหตุผลที่ทำให้บุคคลมีทัศนคติที่แตกต่างกันไป นอกจากนี้ เขายังเชื่อว่า ความเชื่อจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และการเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นผลส่วนใหญ่มาจากการเปลี่ยนความเชื่อด้วย จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล เพื่อจะได้ทราบว่าครูมีความเชื่อและทัศนคติเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือเปลี่ยนทัศนคติ และความเชื่อต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

- 1 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา
- 2 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความเชื่อของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาของตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา
- 3 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะทำให้เข้าใจถึงทัศนคติและความเชื่อของครูเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา และตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้องกับทัศนคติของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ทั้งนี้ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเสริมสร้างทัศนคติและความเชื่อ ของครูที่ถูกต้องเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากำหนดนโยบาย เพื่อป้องกันและแก้ไขผลที่เกิดขึ้นจากความเชื่อและทัศนคติที่ผิดของครูเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเขต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 202 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

ตัวแปรที่ศึกษา

1 ตัวแปรอิสระ

- 1 1 เพศ หมายถึง เพศของครูที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่
 - 1 1 1 เพศชาย
 - 1 1 2 เพศหญิง
- 1 2 อายุ หมายถึง ช่วงอายุของกลุ่มครูที่ผู้วิจัยจะศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ระดับ
 - 1 2 1 น้อย
 - 1 2 2 ปานกลาง
 - 1 2 3 มาก
- 1 3 รายได้ แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่
 - 1 3 1 น้อย
 - 1 3 2 ปานกลาง
 - 1 3 3 มาก
- 1 4 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่
 - 1 4 1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 1 4 2 ปริญญาตรี
 - 1 4 3 สูงกว่าปริญญาตรี
- 1 5 วิชาที่สอน แบ่งเป็น 5 วิชา ได้แก่
 - 1 5 1 วิชาภาษาไทย
 - 1 5 2 วิชาภาษาต่างประเทศ
 - 1 5 3 วิชาวิทยาศาสตร์

1 5 4 วิชาคณิตศาสตร์

1 5 5 วิชาสังคมศึกษา

1 6 การสอนกวดวิชา

1 6 1 สอน

1 6 2 ไม่ได้สอน

2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1 1 ทักษะคิดต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา

1 2 ความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา

1 3 การประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1 การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนนอกห้องเรียน โดยเป้าหมายของผู้เรียน คือ เรียนให้ทันกับผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น และนำไปสอบเพื่อเพิ่มเกรด หรือเพื่อสอบเข้าเรียนต่อ โดยทั่วไปการกวดวิชาจะไม่ได้สอนเนื้อหาที่แตกต่างจากในห้องเรียน แต่จะเป็นการสอนเนื้อหาเพียงบางส่วนที่สำคัญและบางสถานที่กวดวิชา จะสอนถึงเทคนิคในการจำ หรือวิธีการคิดลัด

2 รายได้ หมายถึง เงินเดือนที่ได้รับในแต่ละเดือน แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

2 1 น้อย หมายถึง อายุไม่เกิน 35 ปี

2 2 ปานกลาง หมายถึง ช่วงอายุระหว่าง 36 – 49 ปี

2 3 มาก หมายถึง อายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

3 รายได้ หมายถึง เงินเดือนที่ได้รับในแต่ละเดือน แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

3 1 น้อย หมายถึง รายได้ไม่เกิน 20,000 บาท

3 2 ปานกลาง หมายถึง ช่วงรายได้ระหว่าง 36 – 49 ปี

3 3 มาก หมายถึง อายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

4 ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาที่ครูจบในชั้นสูงสุด แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

4 1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

4 2 ปริญญาตรี

4 3 สูงกว่าปริญญาตรี

5 วิชาที่สอน หมายถึง วิชาที่ครูสอนอยู่ในปัจจุบัน แบ่งเป็น 5 วิชา ได้แก่

5 1 วิชาภาษาไทย

5 2 วิชาภาษาต่างประเทศ

5 3 วิชาวิทยาศาสตร์

5 4 วิชาคณิตศาสตร์

5 5 วิชาสังคมศึกษา

6 การสอนกวดวิชา หมายถึง การสอนกวดวิชาหรือการสอนพิเศษแก่นักเรียนนอกห้องเรียน ทั้งการสอนที่โรงเรียนกวดวิชา หรือการสอนในสถานที่อื่น ๆ ได้แก่

6 1 สอน หมายถึง เคยมีการสอนกวดวิชา หรือในปัจจุบันยังคงสอนอยู่

6 2 ไม่ได้สอน หมายถึง ไม่มีการสอนกวดวิชา สอนเพียงในห้องเรียนอย่างเดียว

นิยามปฏิบัติการ

1 ทศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา (A_B) หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกนึกคิดที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาในลักษณะเชิงบวก (Positive) หรือเชิงลบ (Negative) สามารถวัดได้โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อความ และให้กลุ่มตัวอย่างเลือกคำคุณศัพท์ทางบวก-ทางลบ ซึ่งแบ่งเป็น 7 ระดับ ให้ตรงกับความรู้สึกนึกคิด

2 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา (b) หมายถึง ปริมาณหรือระดับความเชื่อของครูเกี่ยวกับผลแต่ละอย่างของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ซึ่งได้มาจากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อความ และให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าเชื่อ-ไม่เชื่อ มากน้อยเพียงใด ซึ่งแบ่งเป็น 7 ระดับ

3 การประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา (e) หมายถึง การที่ครูตัดสินคุณค่าของผลแต่ละอย่างที่เกิดจากการกวดวิชา ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อความ และให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา โดยให้ประเมินค่าว่าเกิดผลทางบวก-ทางลบ ซึ่งแบ่งเป็น 7 ระดับ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทัศนคติและความเชื่อของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1 การเรียนกวดวิชา

1 1 ความหมาย

1 2 สาเหตุของการเรียนกวดวิชา

1 3 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเรียนกวดวิชา

2 ททัศนคติและความเชื่อ

2 1 ความหมาย

2 2 ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

2 3 งานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

2 4 การกำหนดกรอบแนวคิด

3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและความเชื่อของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

4 สมมติฐานในการวิจัย

1 การเรียนกวดวิชา

1 1 ความหมาย

สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2530 : 39) กล่าวว่า กวดวิชา คือ การเรียนอะไรก็ตามที่คิดว่าตนขาดหรือยังไม่พร้อม เพื่อให้ตนเรียนทันผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น ซึ่งใครก็ได้ก็สามารถเรียนได้ กล่าวคือ ผู้เรียนอาจจะเรียนอ่อน เรียนปานกลาง หรือเรียนเก่งก็ย่อมได้

อภิชัย พันธเสน (2530 : 14) กล่าวว่า การกวดวิชา มิใช่เป็นการศึกษาเล่าเรียนที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหาในบางเรื่องบางตอนของเนื้อเรื่องทั้งหมดที่ได้ศึกษาไปแล้ว แต่ผู้สอนหรือผู้กวดวิชาต้องการจะเน้นให้ผู้เข้ารับการกวดวิชามีความสนใจเข้าใจหรือจำได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้ เพื่อหวังผลว่าความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงในทันทีหรืออนาคตอันใกล้ต่อผู้เข้ารับการกวดวิชา

ประทีป ขูหมื่นไวย์ (2538 : 44) กล่าวว่า การเรียนกวดวิชา หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า การสอนพิเศษ น่าจะหมายถึง การเรียนที่จัดช่วงเวลาไว้ต่างหากจากการสอนปกติ เช่น ช่วงเวลาเย็น

วันหยุดราชการ หรือช่วงปิดภาคเรียน โดยผู้สอนทบทวนความรู้จากที่เรียนมาจากโรงเรียนปกติพร้อมทั้งมีเทคนิค การทำข้อสอบเข้าเรียนต่อให้ได้รวดเร็ว

เทอดศักดิ์ เดชคง (2543 : 70) กล่าวว่า คำว่า กวด หมายถึงทำให้แน่น ทำให้เร็วให้ทัน การกวดวิชาจึงแฝงความหมายที่ต้องเร่งรัด ต้องเข้มข้นในการเรียนรู้ซึ่งที่จริงเป็นเรื่องที่ดี หากเป็นการกวดในแง่ของกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิด

จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ (2546 : 13) กล่าวว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนนอกเหนือเวลาเรียนตามปกติ และเนื้อหาที่เรียนไม่ใช่เนื้อหาใหม่ โดยที่ใครก็สามารถเรียนได้ ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีผลการเรียนอ่อน ผลการเรียนปานกลาง หรือผลการเรียนสูง และผู้ที่มาเรียนกวดวิชาทุกคนล้วนหวังผลจากการเรียนกวดวิชาว่าจะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนกวดวิชาโดยตรงในทันที หรือไม่ก็ในเวลาอันใกล้

บันเพ็ญ ศักดิ์ศรีชัย (2547 : 31) กล่าวว่า การกวดวิชาความจริงคือ การเรียนพิเศษ เรียนเสริมสิ่งที่เรียนเป็นปกติในโรงเรียน มุ่งให้ได้คะแนนสอบสูง ได้เกรดดี เข้าใจสิ่งที่เรียนดีขึ้น แต่ก็มีข้อเสียมากมาย เช่น เด็กมีความเครียดสูง มีเวลาพัฒนาดตนเองตามวัยน้อย เสียเงินทองมาก

Bray (ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล 2546 : 16 , อ้างอิงจาก Bray 1999 : 3) กล่าวว่า การกวดวิชา หมายถึง การเรียนที่จัดขึ้น เพื่อช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนได้มีความรู้มากขึ้น และเพิ่มความรู้ที่มีอยู่ให้สูงขึ้น เป็นการช่วยลดภาระการเรียนรู้อันหนักหน่วงในการเรียนภาคปกติที่โรงเรียน

สรุป การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนนอกห้องเรียน โดยเป้าหมายของผู้เรียน คือ เรียนให้ทันกับผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น และนำไปสอบเพื่อเพิ่มเกรด หรือเพื่อสอบเข้าเรียนต่อ ซึ่งการกวดวิชาจะไม่ได้สอนเนื้อหาที่แตกต่างจากในห้องเรียน แต่จะเป็นการสอนเนื้อหาเพียงบางส่วนที่สำคัญและบางสถานที่กวดวิชา จะสอนถึงเทคนิคในการจำ หรือวิธีการคิดลัด

1.2 สาเหตุของการเรียนกวดวิชา

จากสถิติจำนวนผู้กวดวิชาในประเทศต่าง ๆ พบว่าค่านิยมในการกวดวิชาค่อนข้างสูงในประเทศแถบเอเชีย อัฟริกา ยุโรปตะวันออก และละตินอเมริกา ส่วนแถบยุโรปตะวันตก อเมริกาเหนือ และออสเตรเลีย มีการกวดวิชาน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจากวัฒนธรรม ระบบการศึกษา และปัจจัยทางเศรษฐกิจ ซึ่งประเทศเหล่านี้จะเน้นให้ผู้คนประสบความสำเร็จ ส่วนในประเทศที่มีการกวดวิชาน้อยจะเน้นในส่วนของคุณภาพความสามารถ (Bray, Mark 1999 : 29)

สำหรับประเทศไทยในปัจจุบันนี้ มีโรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับอนุญาตจากสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ในกรุงเทพฯ ประมาณ 298 แห่ง และภูมิภาคประมาณ 430 แห่ง รวมทั้งสิ้นประมาณ 728 แห่ง เด็กคนหนึ่งเรียนกวดวิชาเฉลี่ย 2 วิชา ต่อภาคเรียน หากคิดเป็นเงินอยู่ที่ภาคเรียนละ 1,600 บาท แต่ละปีมีเด็กกวดวิชาประมาณ 332,000 คน รวมมีเงินหมุนเวียน

ในธุรกิจกวดวิชาประมาณ 1,600 ล้านบาทต่อภาคเรียน หรือประมาณ 3,200 ล้านบาทต่อปี (แนะจับ ครุทวิวิธีถ่ายทอดความรู้ ลดปัญหานักเรียนแห่ “กวดวิชา” 2547 ออนไลน์) ทั้งนี้เป็นเพราะระบบการเรียนการสอน ที่เน้นการสอบแข่งขัน นักเรียนจึงหันไปให้ความสำคัญกับการกวดวิชา ซึ่งแต่ละคนก็มีสาเหตุการกวดวิชาแตกต่างกันไป โดย สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2530 39-42) กล่าวถึงสาเหตุของการเรียนกวดวิชา 4 ประการใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ เหตุผลทางวิชาการ เหตุผลทางด้านสติปัญญาและจิตวิทยา เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน และเหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม

1 เหตุผลทางวิชาการ

1) ต้องการแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด หรือทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้น หรือเพื่อนร่วมรุ่น

2) ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้แล้วในหลักสูตร ซึ่งตนได้เรียนรู้แล้ว เพื่อให้ตนมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฬาลักษณ์ ธนะวัฒน์ (2542) ที่ศึกษาการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า สาเหตุการกวดวิชา ด้านส่วนตัวของนักเรียนเพราะต้องการได้รับความรู้เพิ่มเติม นอกจากนี้ สวนดุสิตโพล (2547 ออนไลน์) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของ ผู้ที่เรียนกวดวิชา ในกรุงเทพ ฯ และปริมณฑล จำนวน 636 คน พบว่า เหตุผลในการเรียนกวดวิชา อันดับหนึ่งคือ เป็นการเพิ่มเติมความรู้จากการเรียนในโรงเรียน จำนวน 47.06 %

3) ต้องการเรียนเนื้อหาเพิ่มเติมให้สามารถเรียนลัดไปเรียนชั้น หรือหลักสูตรที่สูงกว่าได้

4) ต้องการทบทวน ตรวจสอบ หรือให้แน่ใจในเนื้อหาต่าง ๆ ที่ตนเรียนหรือรู้อยู่ เพื่อให้แม่นยำมากขึ้นในการสอบเลื่อนระดับที่ตนเรียนอยู่ในปัจจุบัน หรือระดับที่สูงกว่าหรือในตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ที่ตนต้องสอบแข่งขันเพื่อบรรจุ ราชการ สมพงษ์ จิตระดับ (อ้างอิงจาก ศิล มติธรรม 2544 16) กล่าวว่า สิ่งของเด็กทุกคนคิดเหมือนกันคือ การกวดวิชาทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเองว่าสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ถ้าไม่เรียนจะไม่มี ความมั่นใจ

5) ต้องการเรียนปูพื้นฐานความรู้บางอย่างที่มีการเรียนรู้เป็นลำดับขั้น เพื่อให้สามารถเรียนรู้เนื้อหาขั้นที่ยากยิ่งขึ้นไปได้

2 เหตุผลทางด้านสติปัญญาและจิตวิทยา

1) สติปัญญาของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้เรียนรู้ได้มากน้อยต่างกันในเวลาเท่า ๆ กัน

2) ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ เจตคติ และแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน จึงเรียนได้มากน้อยต่างกัน สถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

3 เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน

1) จุดประสงค์ในการเรียนตั้งไว้สูงมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนได้ประสบผลสำเร็จ

2) จุดประสงค์ในการเรียนการสอนไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมากเท่าที่ควร เช่น ไม่มีหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน และนักเรียนที่เรียนเก่ง แต่มุ่งสนองความต้องการแก่นักเรียนที่มีความรู้ระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนอ่อน และนักเรียนเก่งมีปัญหาในการเรียน คำหมาน คนโค (2537 : 30) กล่าวว่า ปรชญาการศึกษาและหลักการศึกษากำหนดว่าครูต้องสอนและฝึกอบรมให้นักเรียนเป็นทั้งคนเก่ง คนดี และคนฉลาด ครูที่สอนตามหลักการนี้จึงพยายามทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเป็นทั้งคนเก่ง ดี และฉลาด การสอนของครูจึงไม่ต้องใจนักเรียนและผู้ปกครองจำนวนหนึ่งที่ต้องการเป็นคนเก่งเพียงอย่างเดียว ผู้ปกครองและนักเรียนที่ต้องการเก่งกว่าใคร ๆ จึงเรียนกวดวิชา

3) หลักสูตรไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของผู้เรียนที่แตกต่างกันมากเท่าที่ควร ทำให้ผู้เรียนมีปัญหาในการเรียนหรือเข้าใจความแตกต่างเหล่านี้

4) วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนในแต่ละชั้น และในแต่ละระดับมีมากมายเกินไป และแยกย่อยมากเกินไป จนทำให้ผู้สอนและผู้เรียนไม่สามารถจะทำได้สำเร็จทุกอย่างในเวลาจำกัด

5) หลักสูตรการสอนไม่สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาที่ผู้เรียนต้องการจะทำการศึกษาต่อไป

6) หลักสูตรกำหนดให้โรงเรียนสอนในสิ่งที่เกินไปไม่ได้ หรือเป็นได้น้อยมากในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการให้เรียนตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และให้มีการเรียนซ่อมในกรณีที่นักเรียนไม่อาจบรรลุสิ่งที่สอนได้ เพราะว่าในทางปฏิบัติโรงเรียนโดยมากไม่อาจทำได้ เพราะสาเหตุมากมาย เช่น ขาดอุปกรณ์การสอน ขาดงบประมาณ เป็นต้น

4 เหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม

1) สังคมปัจจุบันนี้มีการแข่งขันกันในระดับสูงมาก รวมทั้งการแข่งขันกันทางด้านการศึกษาด้วย เพราะโรงเรียนและสถานศึกษารวมทั้งตำแหน่งหน้าที่การงานมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามาแล้ว จึงทำให้นักเรียนต้องพยายามขวนขวายหาความรู้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้เพื่อแข่งขันกับผู้อื่น ผลที่ตามมาอย่างหนึ่งก็คือ การต้องเรียนกวดวิชา

2) สังคมมีค่านิยมยกย่องคนเก่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเรียนเก่ง ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจของพี่น้องและวงศ์ตระกูล จึงทำให้ทุกคนพยายามเรียนให้ได้มากที่สุดและเก่งที่สุด

3) สังคมยังคงมีความเห่อความเป็นนักเรียนนอกอยู่ แม้ว่าการศึกษาวิทยาการต่าง ๆ บางสาขาจะเรียนจากในประเทศหรือต่างประเทศก็ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ก็ยังมีลูกหลานของครอบครัวที่มีฐานะดี หรือฐานะปานกลางที่เรียนเก่ง หรือพอเรียนได้จำนวนมากต้องการจะไปรับการศึกษาในต่างประเทศ จึงต้องมีการกวดวิชากันมากเพื่อให้สอบชิงทุนให้ได้ หรือเพื่อให้สามารถสอบภาษาอังกฤษให้ผ่านตามที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ กำหนดไว้ จึงทำให้มีการกวดวิชาภาษาอังกฤษกันมากที่สุดสำหรับบุคคลเหล่านี้

4) จากการถูก "ลัทธิเอาอย่าง" บังคับให้จำยอมต้องกวดวิชา ซึ่งลัทธิเอาอย่างนี้อาจเกิดจากที่ผู้ปกครองชักจูง ชี้นำ เกลี้ยกล่อม หรือข่มขู่ให้นักเรียนกลัวว่า การที่ไม่ได้เรียนกวดวิชาเป็นปมด้อยของเด็ก จะทำให้เด็กเรียนแข่งขันหรือสอบแข่งขันสู้ผู้อื่นไม่ได้ เพราะว่าคนอื่น ๆ เขาก็เรียนกัน ทำให้นักเรียนจำต้องเรียนกวดวิชาด้วยเพื่อตามใจผู้ปกครอง หรือบางกรณีนักเรียนก็บีบบังคับให้ผู้ปกครองเห็นความจำเป็นว่า ตนเองต้องเรียนกวดวิชา เพราะว่าเพื่อน ๆ เขาเรียนกันจนเป็น "แฟชั่น" กันทุกคน รศ ดร สมพงษ์ จิตระดับ (อ้างอิงจาก ศิล มติธรรม 2544 16) กล่าวว่า การเรียนกวดวิชาเป็นค่านิยม เป็นโรคระบาดในปัจจุบัน ถ้าไม่เรียนกวดวิชาจะถือว่าผิดปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชิดชนก เจริญเชาว์ และคณะ (2544) ที่พบว่า ปัจจัยตัวผู้เรียนต้องการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย การเลือกคณะที่เป็นที่นิยม และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน เป็นสภาพเงื่อนไขและความจำเป็นที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชา

นอกจากเหตุผล 4 ประการที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ในการสัมมนา เรื่อง "กวดวิชา วิฤติที่สะท้อนความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา" (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545 20-25) ได้สรุปถึงสาเหตุของการเรียนกวดวิชา โดยกล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้มีการกวดวิชามีองค์ประกอบที่ซับซ้อนหลายประการ ทั้งด้านวิชาการ จิตวิทยา และสังคม ปัจจัยสำคัญที่ควรพิจารณาได้แก่ ปัญหาของการศึกษาไทย และค่านิยมของสังคมไทย

๐ ระบบการศึกษา

1.1 ระบบการรับเข้าศึกษาในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งเน้นการสอบแข่งขันในด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว ส่งผลให้ผู้เรียนส่วนหนึ่งที่มีความได้เปรียบในสังคมเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน โดยการเรียนกวดวิชา ซึ่งมีสาเหตุหลายประการ ได้แก่

1) ระบบการศึกษาของไทยจะมีรูปแบบที่วางไว้ค่อนข้างตายตัว กล่าวคือ เมื่อเรียนจบการศึกษาชั้นพื้นฐานแล้วทุกคนจะมุ่งเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐเป็นเป้าหมายหลัก เมื่อความ

ต้องการเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐมีสูง แต่จำนวนที่รับได้มีจำกัด จึงทำให้การแข่งขันสูง ผู้เรียนจึงพยายามเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับตนเองโดยการเรียนกวดวิชา

2) การสอบเข้ามหาวิทยาลัยในปัจจุบันมีการสอบมีการสอบ 2 ครั้ง รวมทั้งการใช้ระบบโควตา ซึ่งจะสอบครั้งที่ 1 ประมาณเดือนตุลาคมหรือกลางปีการศึกษา ทำให้นักเรียนหรือครูไม่สามารถสอนได้ครบตามหลักสูตร โรงเรียนจึงเร่งสอน และนักเรียนเกิดความวิตกกังวลและหาสถานที่กวดวิชาเอง เพื่อที่จะได้เรียนได้ครบตามหลักสูตรก่อนการสอบดังกล่าว

3) การที่อนุญาตให้เด็กสามารถใช้วุฒิสอบเทียบของ กศน มาสมัครสอบเอ็นทรานซ์ได้ ทำให้นักเรียนไปกวดวิชามากขึ้น และแม้ระบบนี้จะยกเลิกไปแล้ว แต่ยังมีพ่อพันธุ์ให้อีก 1 ปี เมื่อมีผู้ร้องเรียน ทำให้เด็กอาจคาดหวังได้ว่า จะสามารถใช้วุฒิสอบเทียบได้อีกเช่นปีที่ผ่านมา

1.2 ระบบการวัดผล

1) ระบบการวัดและประเมินผลในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื่องจากวัดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว ไม่ได้ประเมินความสามารถด้านอื่น ๆ ของผู้เรียน ทำให้นักเรียนมุ่งเรียนกวดวิชาเพื่อให้ได้คะแนนสูงขึ้น เพื่อนำคะแนนเฉลี่ย (GPA) และ ลำดับที่ของคะแนน (PR) ไปใช้ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐ

นอกจากนี้ ในระดับอนุบาลและการศึกษาขั้นพื้นฐานก็เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น การเรียนการสอนในระดับอนุบาลจะมุ่งเน้นเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเด็กก่อนเข้าสู่ระดับประถมศึกษา แต่การสอบเข้าชั้นประถมปีที่ 1 ของโรงเรียนที่มีชื่อเสียงกลับพิจารณาความสามารถด้านการเรียนของเด็ก ทำให้ผู้ปกครองต้องนำเด็กไปกวดวิชาหลังเลิกเรียนตามปกติ

1.3 การเรียนการสอน

1) การเรียนการสอนในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับระบบการรับเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เนื่องจากมุ่งเน้นการสอนเนื้อหาและการจัดกิจกรรมให้ครบตามหลักสูตร ในขณะที่ระบบการประเมินผลและการรับเข้าศึกษามุ่งเน้นการแข่งขัน โดยการสอบวัดความรู้ทางวิชาการเพียงบางวิชา นักเรียนจึงสนใจกวดวิชาเพื่อทำข้อสอบให้ได้คะแนนสูง

2) การสอนในโรงเรียนมุ่งเน้นให้เด็กศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองมากเกินไป ทั้งนี้ ในแทบทุกวิชาครูจะแจกใบงานให้นักเรียนอย่างน้อย 1-2 ใบงาน ทำให้นักเรียนคิดว่าตนเองไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเรียนรู้วิชาหลัก ๆ เพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เต็มที่ ทำให้ขาดความเชื่อมั่นและต้องพึ่งโรงเรียนกวดวิชาที่เชื่อว่าจะสอนเพิ่มเติมให้ได้ครบถ้วน ซึ่งชิดชนก เริงเชาว์ และคณะ (2544) ได้ทำการวิจัยสภาพเงื่อนไขและความจำเป็นในการเรียนกวดวิชา พบว่า ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเรียนกวดวิชาคือ การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเน้นวิธีการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่เหมาะกับนักเรียนที่จะสอบเข้าศึกษาต่อในสายวิทยาศาสตร์

3) สัดส่วนครูต่อนักเรียนในสภาพปัจจุบัน คือ ครู 1 คน ต่อ นักเรียน 40 ถึง 50 คน และครูต้องสอนหลายห้อง หลายวิชา โอกาสที่เด็กจะเข้าไปปรึกษาครูหรือเรียนรู้กับครูโดยตรง จะมีน้อยมาก และมีเด็กนักเรียนบางคนกล่าวว่า ไม่กล้าถามครู เมื่อมีปัญหาการเรียน แต่สามารถถามครูที่สอนพิเศษได้อย่างเต็มที่

4) การเรียนในโรงเรียนจะได้ความรู้ตามหลักสูตรที่เรียน แต่การเรียนกวดวิชาจะสอนเน้นเนื้อหาที่จำเป็นต่อการสอบ ทำให้นักเรียนเห็นว่าจะได้ความรู้ที่สมบูรณ์ครบถ้วนมากขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่ยังเห็นว่า การเรียนกวดวิชาจะทำให้ได้เทคนิคต่าง ๆ เช่น เทคนิคการจำ เทคนิคการทำข้อสอบ เทคนิคการคิดอย่างสั้น ๆ และง่าย ได้คำตอบรวดเร็ว ตรงกับผลการวิจัยของ จุฬาลักษณ์ ธนะวัฒน์ (2542) ที่พบว่า ในด้านเทคนิคและวิธีการสอนนั้น ผู้สอนใช้เทคนิคและวิธีการสอนให้เข้าใจง่าย นอกจากนี้ ผลการวิจัยของ ชิดชนก เชิงเขาว์ และคณะ (2544) พบว่า ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาเกิดจากความเชื่อของนักเรียนที่ว่า โรงเรียนกวดวิชา มีการสอนเทคนิคคิดลัดในโรงเรียน นอกจากนี้ จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ (2546) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชา พบว่า ปัจจัยด้านรูปแบบการสอน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกสถานที่เรียนกวดวิชา

1 4 ครู

1) ครู / อาจารย์ในโรงเรียนมักมีภาระงานมาก ไม่มีเวลาพัฒนาการเรียนการสอน หรือดูแลช่วยเหลือนักเรียน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาในการเรียนการสอนบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ฟิสิกส์ และเคมี เป็นต้น ทำให้นักเรียนต้องชวนชวนไปเรียนพิเศษในสถาบันกวดวิชาที่มีเทคนิคการสอนที่สนุก น่าสนใจ และเน้นการทำข้อสอบ

2) โรงเรียนกวดวิชาจะคัดเลือกครูที่มีคุณภาพมาสอน ซึ่งครูเหล่านี้รับผิดชอบเฉพาะงานสอนเพียงอย่างเดียว ทำให้มีเวลาดันคว้า เตรียมการสอนได้อย่างเต็มที่ และจากการที่โรงเรียนกวดวิชาเป็นที่รวมของเด็กจากโรงเรียนต่าง ๆ ทำให้นักเรียนที่สอนกวดวิชาสามารถรู้ปัญหาและหาวิธีการแก้ปัญหาให้แก่ผู้เรียน และพัฒนาการเรียนการสอนได้ถูกต้องตรงประเด็น นับเป็นข้อได้เปรียบของโรงเรียนกวดวิชาประการหนึ่ง

1 5 คุณภาพของสถานศึกษา

1) คุณภาพของสถานศึกษายังมีความแตกต่างกันระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก โรงเรียนในเมืองและในชนบท โรงเรียนรัฐบาลและเอกชน ทำให้นักเรียนและผู้ปกครองเกรงจะเสียเปรียบในการแข่งขัน จึงต้องกวดวิชาเพิ่มเติม

2) ชื่อเสียงและค่าใช้จ่ายในสถาบันการศึกษาหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด นอกจากชื่อเสียง ซึ่งเป็นค่านิยมกว้างขวางแล้ว มหาวิทยาลัยของรัฐจะเก็บค่าเล่าเรียน

ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลางไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้ จึงต้องการให้บุตรหลานได้เรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐ นอกจากนี้ นักเรียนยังไม่มี的信心ในคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ เช่น สถาบันราชภัฏ จึงทำให้ต้องชวนขายกวดวิชาเพื่อให้มหาวิทยาลัยของรัฐเป็นอันดับแรก

3) ระบบการประเมินผลของโรงเรียนไม่มีมาตรฐานในการให้ GPA และ PR เป็นส่วนหนึ่งของการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ จึงต้องกวดวิชาเพื่อทำเกรดให้สูงขึ้น

2 ค่านิยมของสังคม

ค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียง ทำให้มีการแข่งขันในระบบการศึกษาสูง ผู้ที่มีโอกาสจึงนิยมกวดวิชา ถึงแม้จะเรียนอยู่ในโรงเรียนที่มีคุณภาพสูงสุดของประเทศก็ตาม

นักเรียนที่กวดวิชาเหล่านี้มีความเห็นว่า การกวดวิชาจะสร้างความมั่นใจให้ตนว่า จะสามารถสอบเข้าสถาบันที่มีชื่อเสียงได้ อีกประการหนึ่งเป็นค่านิยมของกลุ่มเด็กเองที่ต้องการกวดวิชาตามเพื่อน ๆ

ไม่เฉพาะแต่ค่านิยมที่มีต่อสถาบันที่มีชื่อเสียงเท่านั้น แม้แต่โรงเรียนกวดวิชาที่โฆษณาประชาสัมพันธ์ว่าสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐได้ และทำคะแนนได้ในระดับต้น ๆ ก็จะเป็นที่นิยมของผู้เรียนที่จะแย่งชิงกันสมัครเรียนเป็นจำนวนมาก และโรงเรียนกวดวิชาเหล่านี้จะเก็บค่าเล่าเรียนแพงมาก แต่กลับเป็นความเชื่อว่า ยิ่งค่าเรียนแพง โรงเรียนกวดวิชานั้นยิ่งเป็นที่นิยมและต้องเป็นโรงเรียนที่ดี

สำหรับผู้ปกครองก็เช่นเดียวกัน ที่มีค่านิยมต่อสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง และคาดหวังจะให้บุตรหลานของตนได้เข้าไปศึกษา ดังนั้นจึงต้องการให้ลูกเป็นคนเก่ง ได้เข้าเรียนในสถาบันที่ดีมีชื่อเสียง จึงส่งเสริมให้เข้ากวดวิชาเป็นส่วนใหญ่

สรุป สาเหตุของการเรียนกวดวิชา ได้แก่ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือต้องการเรียนให้ทันเพื่อนในห้อง เป็นค่านิยม คนส่วนใหญ่มักทำตามผู้อื่น เมื่อเห็นเพื่อนเรียนก็เรียนตาม รวมทั้งระบบการศึกษาของไทยเน้นการสอบแข่งขัน จึงทำให้คนส่วนใหญ่ต้องเรียนแข่งกับคนอื่น ไม่ใช่เรียนเพื่อแสวงหาความรู้

1.3 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเรียนกวดวิชา

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเรียนกวดวิชา มีทั้งในแง่ของผลดี และผลเสีย ซึ่ง ประทีป ชูหมื่นไวย (2538 : 44-46) ได้แยกผลการเรียนกวดวิชาในแง่ผลทางดี และทางเสีย ในด้านครู นักเรียน และผู้ปกครอง ดังนี้

ด้านครูผู้สอนพิเศษ

ผลดี

- 1 ครูที่สอนพิเศษมีรายได้เพิ่มขึ้น
- 2 มีการค้นคว้า แสวงหา ความรู้ใหม่ ๆ และสูงกว่าระดับที่สอนเพื่อนำไปสอนพิเศษ
- 3 ถือว่าใช้เวลาว่าง มีค่าเป็นประโยชน์
- 4 ได้มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้ปกครองของนักเรียนที่มาเรียนพิเศษ นำมาซึ่งความสัมพันธ์ด้านอื่น ๆ เช่น การขายสินค้า ขายประกันชีวิต ขายที่ดิน ฯลฯ

ผลเสีย

- 1 ไม่ค่อยทำผลงานทางวิชาการ เพื่อปรับตำแหน่ง เพราะการสอนพิเศษในโรงเรียนกวดวิชาได้เงินก่อนเห็นผลทันที แต่ถ้าทำผลงานทางวิชาการจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข และยังต้องเสียเงินค่าถ่ายเอกสารอีก ผู้สอนเห็นว่าไม่คุ้มเสีย ซึ่งตามสภาพความจริงแล้ว กาลภายหน้าคือความมั่นคงในอาชีพครูต่างหากเล่า เพราะการสอนพิเศษนั้นคงไม่มีใครสอนไปจนแก่เฒ่า แต่การปรับเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงมีผลทำให้เงินเดือนสูงขึ้น และบางตำแหน่งยังได้ค่าตอบแทนด้วย
- 2 ไม่ค่อยสอนหรือ ถ้าสอนก็ถ่ายทอดความรู้ไม่เต็มที่ในโรงเรียนปกติ นอกจากนั้นก็พยายามโฆษณา สถาบันกวดวิชาของตนเองหรือที่ตนเองมีส่วนร่วมด้วย
- 3 ขจัดความลำเอียงไม่ได้ นักเรียนที่มาเรียนพิเศษย่อมจะรู้ข้อสอบจากครูสอนพิเศษที่มาจากโรงเรียนปกติแล้วกลับไปทำข้อสอบในโรงเรียนปกติได้ดีกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ เพราะบางครั้งครูผู้สอนย่อมพลั้งเผลอปากบอกนักเรียนที่มาเรียนพิเศษกับตน
- 4 ผู้สอนพิเศษนำข้อสอบจากโรงเรียนปกติไปบอกกับนักเรียนที่มาเรียนพิเศษกับตน เพื่อจูงใจให้นักเรียนคนอื่น ๆ มาเรียนกับตนเอง จนบางครั้งโรงเรียนปกติจับได้และมีการลงโทษตัดเงินเดือนก็มี

ด้านนักเรียนที่เรียนพิเศษ

ผลดี

- 1 มีมนุษยสัมพันธ์ ได้รู้จักกับเพื่อนต่างสถาบันกันที่โรงเรียนกวดวิชา นอกจากนี้ยังได้แลกเปลี่ยนความรู้กันด้วย
- 2 มีความมั่นใจ ในการทำข้อสอบ เช่น ข้อสอบเข้าเรียนต่อหรือข้อสอบในโรงเรียนปกติ
- 3 บางคนที่มาเรียนกวดวิชามาจากต่างถิ่น ในช่วงปิดภาคเรียนก็ถือว่าการหาประสบการณ์ชีวิต

- 4 เป็นเยาวชนที่ดีของชาติ เพราะสนใจในการเรียน ไม่ไปมั่วสุมอบายมุข สิ่งเสพติด กองบรรณาธิการ วารสารวิทยาสาร (2544 : 42) กล่าวว่าข้อดีเด่นชัดของการเรียนกวดวิชา คือ ทำให้

นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งดีกว่าการเที่ยวเตร่กับเพื่อนฝูง ซึ่งอาจนำไปสู่การมั่วสุมกับเพื่อนที่ชักพาไปในทางเสื่อมเสียได้

5 บางคนอาจจะทำคะแนนสอบได้ดีกว่าเพื่อนที่ไม่ได้เรียนพิเศษ ซึ่งข้อนี้อาจจะไม่แน่เสมอไปทุกคน

ผลเสีย

1 ไม่ค่อยสนใจเรียนในโรงเรียนปกติ เพราะคิดว่าตนเองรู้แล้ว ไปเรียนพิเศษมาแล้ว มีหน้าที่กลับมาถามเชิงลองภูมิครูผู้สอนในโรงเรียนปกติ ทำให้ครูมีทัศนคติไม่ดีต่อนักเรียนที่ไปเรียนพิเศษ

2 เป็นช่องทางโกหกผู้ปกครอง เพื่อจะได้ออกนอกบ้าน และขอเงินผู้ปกครองไปใช้จ่ายหรือไปเล่นในสิ่งที่พึงพอใจ

3 ไม่มีเวลาเป็นของตนเอง เพราะนอกจากจะเรียนตามปกติแล้วยังต้องไปเรียนพิเศษอีกทั้งวันทั้งสัปดาห์ หรือทั้งเดือนก็อยู่กับการเรียน นอกจากนี้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร (สมอง"แม้ว"ยกเลิกสอบเอ็นฯ สบถยับ "ร.ร. กวดวิชา" ตัวก่อปัญหาคอร์รัปชัน 2547 ออนไลน์) กล่าวเกี่ยวกับผลของการเรียนกวดวิชาว่า การเรียนกวดวิชาจะทำให้ศักยภาพด้านอื่น ๆ ของเด็กหายไป

4 บางคนไปเรียนพิเศษเพราะถูกผู้ปกครองบังคับ เมื่อนักเรียนเหล่านี้มาพบกันก็จะรวมกลุ่มกันแล้วดิ่งไปในทางที่ผิด

ด้านผู้ปกครอง

ผลดี

1 มีความมั่นใจว่าบุตรหลานของตนเองได้ไปเรียนพิเศษมาแล้ว

2 เป็นการตัดความรำคาญที่บุตรหลานอยู่บ้านแล้วมักทำในสิ่งที่ไม่ถูกตาถูกใจตนเอง จึงส่งให้ไปเรียนพิเศษเสีย

3 สอดคล้องกับด้านผู้เรียนพิเศษ เพราะถือว่าการเปลี่ยนบรรยากาศให้บุตรหลานตนเองในช่วงปิดภาคเรียนจะได้มีประสบการณ์ชีวิต

ผลเสีย

1 เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นยังผู้ปกครองมีบุตรหลาย ๆ คน ค่าใช้จ่ายเป็นเงาตามตัว นอกจากค่าเรียนพิเศษแล้วยังมีค่าหอพัก ค่าอาหาร ค่ารถโดยสาร ค่าโทรศัพท์กลับบ้านอีกด้วย สอดคล้องกับบทความของ กองบรรณาธิการ (2544 : 42) ในวารสารวิทยากรย์ ที่กล่าวว่า การกวดวิชามีข้อเสีย โดยเฉพาะการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายแก่ผู้ปกครอง ซึ่งอาจเป็นปัญหาสำคัญสำหรับผู้ปกครองที่มีระดับรายได้ไม่สูงนัก นอกจากนี้การที่สถาบันกวดวิชาที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่จะจุกตัวอยู่ตามย่านศูนย์การค้าต่าง ๆ มีส่วนทำให้นักเรียนจำนวนไม่น้อยถือโอกาสเที่ยวเตร่และใช้จ่ายฟุ่มเฟือยในการซื้อสินค้า ชมภาพยนตร์ และรับประทานอาหารตามศูนย์การค้าหลังจากเรียนกวดวิชาแล้ว โดยที่ผู้ปกครองไม่ทราบ

ซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้ปกครองจะต้องดูแลเอาใจใส่ความประพฤติของบุตรหลานที่ไปเรียนกวดวิชาตามย่านศูนย์การค้าอย่างใกล้ชิด เมื่อการเรียนกวดวิชาต้องใช้เวลาจำนวนมาก พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร (สมอง "แม้ว" ยกเลิกสอบเอ็นเอฯ สบถยับ "ร.ร. กวดวิชา" ตัวก่อปัญหาคอร์รัปชัน 2547 ออนไลน์) กล่าวว่า ถ้าพ่อแม่เป็นข้าราชการต้องส่งลูกไปเรียนพิเศษโดยไม่มีรายได้อื่น ทำให้เงินไม่พอก็คงอาจจะคอร์รัปชันได้ เพราะความรักลูก

2 เป็นภาระของผู้ปกครองต้องไปรับไปส่งบุตรหลานของตนเองเมื่อไปเรียนพิเศษ หรือถ้าอยู่ต่างเมืองก็ต้องเป็นห่วงบุตรหลานตนเองไม่ได้ว่าจะดำรงชีวิตอยู่อย่างไร

ในการสัมมนา เรื่อง "กวดวิชา วิกฤติที่สะท้อนความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา" (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545 26-29) สรุปถึงปัญหาและผลกระทบของการกวดวิชาไว้ดังนี้

1 คุณภาพชีวิตของเด็กและครอบครัวลดลง

เด็กจะทุ่มเทเวลาให้กับการเรียนหนังสือตลอดสัปดาห์ ซึ่งรวมถึงวันเสาร์และอาทิตย์ โดยทั้งเด็กและผู้ปกครองได้กล่าวว่าในวันธรรมดาที่เรียนหนังสือตามปกติแล้ว จะเรียนเพิ่มอีกประมาณ 4 ชั่วโมงทุกวัน โดยเฉพาะในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของเด็กเปลี่ยนไปมาก ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือออกกำลังกาย มีความเครียดมากขึ้น และบางครั้งมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม สุขภาพไม่แข็งแรง สมองอ่อนล้า ขาดสมาธิที่จะเรียนในห้องเรียนเนื่องจากพักผ่อนน้อย และไม่มีพัฒนาการของชีวิตตามวัยอันควร

สำหรับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของครอบครัวนั้น การกวดวิชามีส่วนทำลายความอบอุ่นในครอบครัว โดยเฉพาะในช่วงค่ำหรือวันหยุด ที่ครอบครัวควรพักผ่อนหรือมีกิจกรรมร่วมกัน

2 สร้างพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น

การกวดวิชาจะมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้แก่อนาคตให้สามารถเอาชนะคู่แข่งให้ได้มากที่สุด ทำให้ขาดความเห็นอกเห็นใจและเอื้ออาทรต่อกัน โดยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรมของผู้เรียนกวดวิชา เช่น การแย่งที่นั่งในห้องเรียนกวดวิชาที่มีอาจารย์สอน ซึ่งจะมีเพียงห้องเดียว หรือการจองที่นั่งให้กับกลุ่มเพื่อนของตนและหวังความรู้ เป็นต้น

3 ภาวะความเสี่ยงสูงขึ้น

กลุ่มนักเรียนและผู้ปกครองได้ให้ข้อคิดเห็นในประเด็นนี้อย่างสอดคล้องกัน ดังนี้

1) การกวดวิชาซึ่งต้องใช้เวลาเรียนในตอนเย็นและค่ำเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนหญิงจะเห็นว่าค่อนข้างอันตราย โดยเฉพาะช่วงรอรถเมล์หรือผู้ปกครองมารับกลับบ้าน นอกจากนี้ เด็ก ๆ บางกลุ่มอาจจะไปมั่วสุมเที่ยวเตร่ต่อ เพราะในแหล่งกวดวิชาจะมีร้านค้า ร้านอาหาร สถานเริงรมย์ และอบายมุขต่าง ๆ ตั้งอยู่มาก

2) สถานที่กวดวิชานั้น มักจะเป็นห้องเล็ก ๆ แคบ และสถานที่แออัด บ้านใดแคบ และไม่มีบ้านไหนไฟ หรือทางออกอื่น ๆ สำรองไว้ในกรณีฉุกเฉิน ผู้เรียนจึงอยู่ในภาวะเสี่ยงภัยสูงมาก

3) เด็กที่กวดวิชาจะต้องมีความรับผิดชอบตนเองสูง และมีความมุ่งมั่นจะไขว่คว้าหาความรู้เพิ่มเติมอย่างแท้จริง มิฉะนั้นแล้วจะเกิดผลเสียได้ ซึ่งในความเห็นของนักวิชาการบางท่าน ซึ่งเป็นผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนกวดวิชาเห็นว่า เด็กบางคนอาจไปเรียนกวดวิชาเพียงเพื่อไปพบเพื่อน พูดคุยกับเพื่อน และไปเที่ยวต่อเมื่อเลิกเรียนกวดวิชา

4) การสอนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ใช้วิดีโอ หรือโทรทัศน์วงจรปิด ซึ่งจะส่งผลเสียต่อสุขภาพของนักเรียน และนักเรียนยังไม่ได้ประโยชน์จากการเรียนกวดวิชาอย่างเต็มที่ เมื่อมีคำถาม หรือปัญหา ซึ่งไม่สามารถสื่อสารกับครูผู้สอนได้โดยทันที

4. เพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครอบครัว

นอกจากค่าใช้จ่ายในโรงเรียนตามปกติแล้ว ผู้ปกครองจะต้องมีค่าใช้จ่ายเพื่อให้บุตรหลานได้เรียนกวดวิชาเป็นจำนวนไม่น้อย ซึ่งมีไม่เฉพาะค่ากวดวิชาเพียงอย่างเดียว แต่จะมีรายจ่ายอื่น ๆ ตามมา เช่น ค่าอาหาร ค่ารถ และค่านั่งสือ รวมทั้งค่าถ่ายเอกสาร และการใช้คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเด็กเรียนกวดวิชาในระดับชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งมีใช้การเพิ่มเพียงเล็กน้อย แต่เป็นการเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว

5. ผู้เรียนมีความสนใจการเรียนในโรงเรียนน้อยลง

นักเรียนที่กวดวิชาจะมั่นใจว่าสามารถเรียนเพิ่มเติมจากโรงเรียนกวดวิชาได้ รวมทั้งยังได้เทคนิคการทำข้อสอบ การคิดเลขเร็ว และวิธีการหาคำตอบโดยทางลัด ซึ่งตรงกับความต้องการหรือเป้าหมายของนักเรียนที่จะสอบเข้าสถาบันที่มีชื่อเสียงได้ หรือเข้ามหาวิทยาลัยได้ นอกจากนี้โรงเรียนกวดวิชาจะสอนล่วงหน้า และเน้นเนื้อหาอย่างเข้มข้น เมื่อนักเรียนเรียนในชั้นเรียนที่โรงเรียนจึงเท่ากับเป็นการเรียนซ้ำวิชาเดิม ทำให้ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและใส่ใจต่อการเรียนลดลง

6. ขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจและสังคมของคนในสังคม

การกวดวิชาทำให้ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีโอกาสในการแข่งขันมากขึ้น ทั้งนี้จากรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะปานกลางและสูงเป็นส่วนใหญ่มีโอกาสได้เรียนกวดวิชา และสอบเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาที่ดี มีชื่อเสียงได้มากกว่า

นอกจากผลกระทบที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว อภิชัย พันธเสน (2530 : 30-31) กล่าวว่า ระบบการกวดวิชาส่งผลเสียต่อสังคม ดังนี้

1 ระบบ “กวดวิชา” มีส่วนเสริมให้ความแตกต่างทางฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีมากอยู่แล้วขยายกว้างขวางมากขึ้น เพราะการกวดวิชาเป็นผลดีต่อการแข่งขันสำหรับผู้ที่มีความได้เปรียบในการแข่งขันอยู่แล้ว ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นการเสริมช่องว่างที่มีอยู่แล้วให้กว้างออกไปยิ่งขึ้น นอกจากนี้ คำพยาน คนใด (2537 : 31) กล่าวว่า การกวดวิชาเป็นเรื่องของคนรวย และคนรวยคือผู้ที่สามารถสอบเรียนต่อในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้ นับตั้งแต่โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถม มัธยมจนถึงมหาวิทยาลัย ซึ่งล้วนแต่มีที่นั่งจำกัด ผลกระทบโดยตรงที่เกิดขึ้นคือนักเรียนที่ยากจนไม่ได้เรียนกวดวิชาไม่สามารถเรียนต่อในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยใด การกวดวิชาจึงเป็นการเพิ่มโอกาสให้แก่ผู้ที่มีโอกาสทางการศึกษา ทำให้คนเก่งเรียนเก่งขึ้น ทำให้คนรวยมีโอกาสอบเรียนสูง ๆ และจบออกมาทำงานดี ๆ แล้วก็รวยยิ่งขึ้น ส่วนคนที่ยากจนไม่มีโอกาส ไม่มีเงิน ไม่ได้เรียนกวดวิชา ไม่มีความสามารถที่จะสอบเรียนต่อ ไม่มีปริญญาและในที่สุดไม่มีงานดี ๆ ก็กลายเป็นคนระดับล่างของสังคม เป็นเพียงลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงาน ข้าราชการระดับล่างและเกษตรกร

2 จากการที่ ระบบกวดวิชา เริ่มตั้งแต่ก่อนอนุบาล อนุบาล และสูงขึ้น มีผลกระทบต่อสถาบันครอบครัว และความสุขที่เกิดจากความอบอุ่นของครอบครัวดังเช่นเคยมีในอดีต การกวดวิชาจะสร้างความเป็นกลไกในตัวมนุษย์มากขึ้น ในลักษณะเป็นหน้าที่เหมือนหุ่นยนต์ และมีส่วนผลักดันให้สังคมมนุษย์มีแนวโน้มในลักษณะแบ่งงาน แบ่งหน้าที่อย่างชัดเจนตามสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

3 เป็นการลดคุณค่าของการศึกษาในความหมายของการค้นคว้าหาความรู้ให้มีความรู้จริง และขยายขอบข่ายพรมแดนของความรู้ออกไป ระบบกวดวิชา เป็นเพียงระบบเทียบความรู้ เป็นระบบที่ทำลายแรงจูงใจที่จะศึกษาหาความรู้ใหม่ให้แตกฉานออกไปมาก ดังนั้นยิ่งระบบกวดวิชามีความสำคัญและมีลักษณะเด่นชัดเท่าใด ย่อมเป็นการทำลายคุณค่าของระบบการศึกษาที่แท้จริงมากขึ้นเท่านั้น

สรุป ผลกระทบที่เกิดจากการกวดวิชา มีทั้งผลดีและผลเสีย ซึ่งผลดีนั้น ได้แก่ ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น และมีโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ส่วนผลเสียคือ มีเวลาพักผ่อนและทำกิจกรรมอื่น ๆ น้อยลง เป็นภาระค่าใช้จ่ายกับผู้ปกครอง และที่สำคัญคือทำให้เด็กสนใจการเรียนในห้องลดน้อยลง

2 ความเชื่อและทัศนคติ

2.1 ความหมาย

ความเชื่อ (Belief)

ในสังคมไทยคนโดยทั่วไปมักใช้คำว่า ความเชื่อกับความเชื่อทางศาสนา ความเชื่อในลัทธิ การเมือง ความเชื่อในเรื่องโชคลางการทรงเจ้าเข้าผี หรือความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ เชื่อพระเครื่อง

ท้าวมหาพรหม เทวดา ศาลหลักเมือง ศาลพระภูมิ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อในเรื่องกลับชาติมาเกิด ความเชื่อเรื่องชาติปางก่อน เหล่านี้เป็นต้น (ลักขณา สิริวัฒน์ 2544 65)

ภิญโญ จิตต์ธรรม (2522 2) กล่าวว่า ความเชื่อ คือ สิ่งที่มีมนุษย์คอย ๆ เรียนรู้ และทำความเข้าใจโลกมาเป็นจำนวนหลายพันปีและเชื่อว่าเป็นอำนาจลึกลับที่จะทำให้มนุษย์ได้รับผลดีผลร้าย ทำให้เขากระทำการต่าง ๆ ตามความเชื่อของเขา ซึ่งความเชื่อแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1 ความเชื่อที่มงายไว้เหตุผล คือยังไม่ทราบเจตนา

2 ความเชื่อที่มีเจตนาแฝงอยู่ เพื่ออบรมสั่งสอนให้คนประพฤติอยู่ร่วมกับสังคมอย่างถูกต้อง และเกิดสุขแก่ตนเอง

ทัศนคติ (Attitude)

ทัศนคติ มาจากคำว่า "Aptus" ในภาษาละติน ซึ่งตรงกับคำว่า ความเหมาะสม (Fitness) หรือการปรุงแต่ง (Adaptedness) ทัศนคติ เป็นพฤติกรรมการเตรียมพร้อมทางสมองในการที่จะกระทำ ซึ่งจะบ่งบอกถึงหน้าที่ของสภาวะทางจิตใจ หรือสภาพของอารมณ์ที่สลับซับซ้อน ก่อนที่คนเราจะตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหา โดยส่วนใหญ่แล้วจะขึ้นอยู่กับทัศนคติที่จะคงไว้ซึ่งสิ่งที่ตนเองมีประสบการณ์มา เพื่อที่จะรักษาเจตนาที่ถูกต้องไว้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ความถูกต้องหรือไม่ถูกต้องเป็นอย่างไร ตามระดับความเชื่อหรือระดับความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเห็นได้ว่า ทัศนคติเป็นนามธรรมที่เป็นพฤติกรรมภายในของคนเรา (ศักดิ์ สุนทรเสณี 2531 1)

Allport (ณัฐวดี วิจิตรธรรม 2539 43 , อ้างอิงจาก Allport 1935 810) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาวะของความพร้อมทางด้านจิต ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงที่จะกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 3) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531 2-3) สรุปความหมายของทัศนคติ ไว้ดังนี้

1 ทัศนคติ หมายถึง ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก ความอยาก ความกลัว ความเชื่อมั่น ความลำเอียง หรือการมีอคติของบุคคลในการที่จะสร้างความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามประสบการณ์ของบุคคลนั้นที่ได้รับมา

2 ทัศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือต่อต้านสภาพแวดล้อมที่จะมาถึงทางหนึ่งทางใด

3 ในด้านพฤติกรรมของเรา ทัศนคติ หมายถึง การเตรียมตัวหรือความพร้อมในการที่จะตอบสนองกล่าวคือ

3.1 เป็นการบ่งแสดงถึงการตอบสนองที่จะเกิดขึ้นภายในบุคคลนั้น ซึ่งจะยังไม่เกิดขึ้นทันทีทันใดและสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมภายนอก การบ่งแสดงถึงการตอบสนอง อาจจะแสดงออกมาอย่างรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัว ทางด้านวาจาหรือจากสิ่งเร้าภายในร่างกาย สิ่งที่แสดงออกแต่ละอย่างเป็นส่วนหนึ่งของการตอบสนองทางทัศนคติและแนวโน้มเชิงอื่น ๆ ภายในตัวบุคคล

3.2 การตอบสนองทั้งหมด เป็นการแสดงออกโดยการกระตุ้นให้แสดงออกซึ่งทัศนคติ อาจจะกระทำภายในหรือภายนอกบุคคลนั้น การกระตุ้นด้วยการพูดหรือวิธีอื่น ๆ

3.3 การตอบสนองทั้งหมดเป็นผลของวิถีชีวิต แรงขับที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมที่จะทำให้เกิดการตอบสนองเป็นการสร้างภาพพจน์ต่าง ๆ ตามนิสัยของคน ๆ นั้น

บุญศิริ สุวรรณเพชร (2545 : 21) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง การกำหนดล่วงหน้าที่น่าจะแน่นอนยาวนาน และได้เรียนรู้แล้วว่าจะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยวิธีใด ทัศนคติประกอบด้วยศรัทธา ความรู้สึก และความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น

สรุป ทัศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทั้งทางด้านบวกและด้านลบ ซึ่งทัศนคตินี้จะส่งผลถึงแนวโน้มการแสดงพฤติกรรมในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น พอใจ ไม่พอใจ สนับสนุน คัดค้าน เป็นต้น

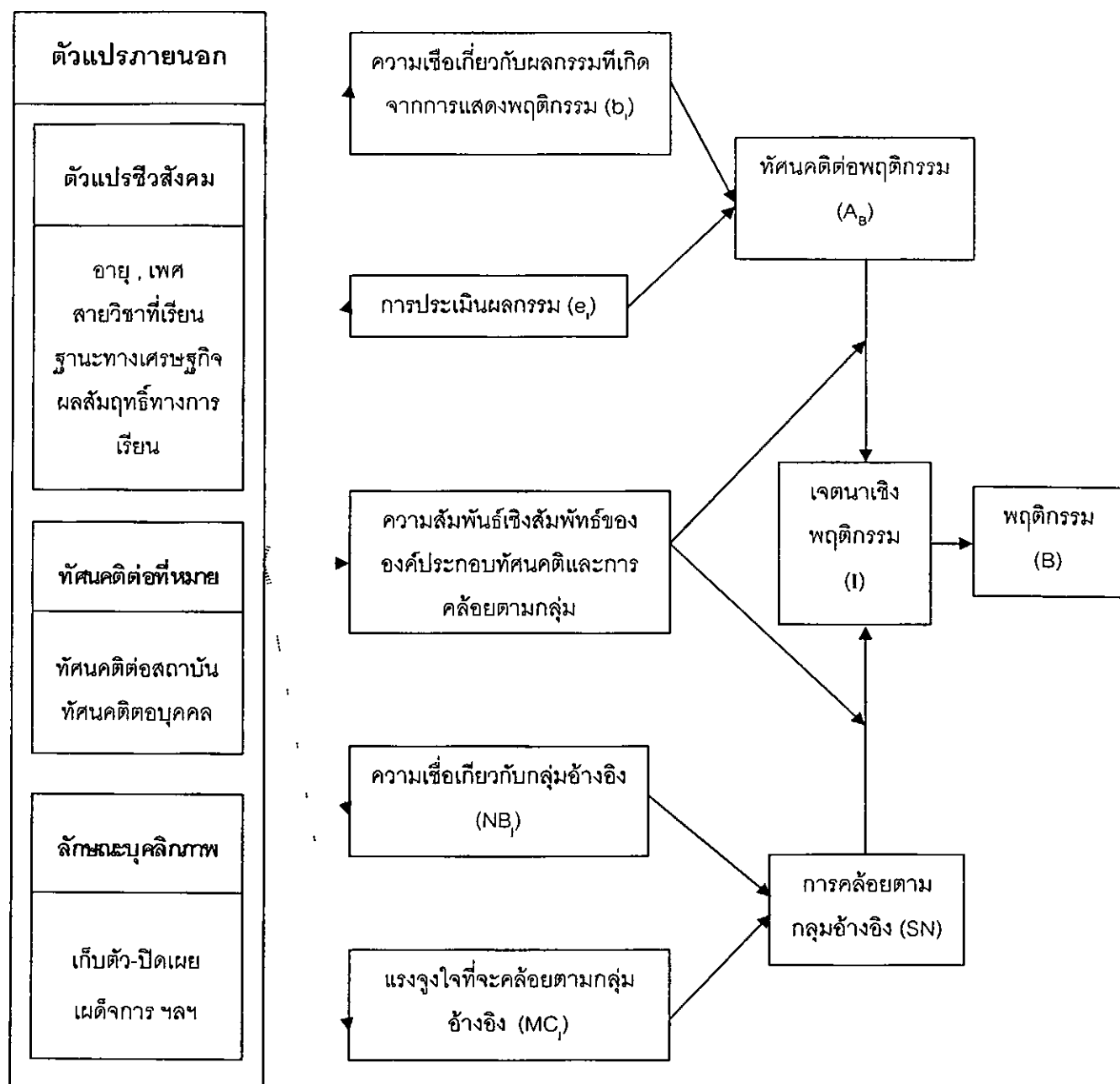
2.2 ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (The Theory of Reasoned Action)

พิชายัน และไอเซ็น พัฒนาทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลขึ้นมา เพื่อเป็นเครื่องมือในการทำ ความเข้าใจ อธิบาย และทำนายพฤติกรรมที่บุคคลมีแนวโน้มจะคิดไตร่ตรองก่อนการกระทำ เช่น พฤติกรรมเลือกอาชีพ พฤติกรรมการเลือกตั้ง หรือพฤติกรรมการทำแท้ง โดยนัยนี้ทฤษฎีจึงไม่ครอบคลุมถึงพฤติกรรมที่บุคคลทำตามความอยากเฉพาะหน้า เช่น การทำร้ายร่างกายผู้อื่น เพราะ บันดาลโทสะ หรือพฤติกรรมในการทำงานที่คนมีทักษะอยู่แล้ว เช่น การขับรถหรือการเปิดหน้าต่างลิ้น และอาจมีคนบางคนที่ทฤษฎีอธิบายไม่ได้ เช่นคนที่มีการตัดสินใจโดยกระบวนกรที่แตกต่างไปจาก แนวของทฤษฎี หรือคนที่แสดงพฤติกรรมโดยที่ไม่ได้คิดไตร่ตรอง (ธีระพร อุวรรณโณ 2535)

ใจความของทฤษฎี

1 พฤติกรรม (B) พฤติกรรมส่วนมากของบุคคลอยู่ภายใต้การควบคุมของเจตนาเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intention) หรือ เรียกสั้น ๆ ว่า เจตนา (I) ของเขาที่จะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้น ๆ

สรุปสาระของทฤษฎีได้ดังภาพประกอบ 1

แสดงความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกกับพฤติกรรม

— แสดงความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีที่มั่นคงที่เชื่อมโยงระหว่างความเชื่อกับพฤติกรรม

ภาพประกอบ 1 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล
ที่มา เรวดี วัฒนทโกศล 2533 : 8, อ้างอิงจาก Ajzen & Fishbein 1980 : 84

2 เจตนาเชิงพฤติกรรม ได้รับอิทธิพลจากตัวกำหนด 2 ตัว คือ

a ทศนคติต่อพฤติกรรม (A_b) เป็นการประเมินทางบวก – ลบของบุคคลต่อการกระทำนั้น ๆ A_b จัดได้ว่าเป็นปัจจัยส่วนบุคคลและได้รับอิทธิพลจากหรือถูกกำหนดโดยผลรวมของผลคุณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลกระทบหรือผลของการกระทำ (behavioral belief หรือ b) และการประเมินผลกระทบหรือผลของการกระทำ (evaluation of consequences หรือ e) เขียนเป็นสมการได้ว่า

$$A_b = f \left[\sum_{i=1}^n b_i e_i \right]$$

เมื่อ n คือ จำนวนความเชื่อเกี่ยวกับผลกระทบ

b การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Subjective Norm หรือ SN) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่า คนอื่น ๆ ที่มีความสำคัญสำหรับเขาต้องการ หรือไม่ต้องการให้เขาทำพฤติกรรมนั้น ๆ

SN ขึ้นอยู่กับผลรวมของผลคุณระหว่าง ความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตน (Normative Beliefs หรือ NB) กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply หรือ MC)

ความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตน (หรือ NB) หมายถึง ความเชื่อที่ว่าแหล่งอ้างอิงแต่ละแหล่งต้องการให้ตนทำเพียงไร เขียนเป็นสมการได้ว่า

$$SN = f \left[\sum_{j=1}^m NB_j MC_j \right]$$

เมื่อ m คือ จำนวนแหล่งอ้างอิง

3 จากสมการ ข้อ 1 และ 2 สามารถเขียนเป็นสมการ เพื่อทำนายพฤติกรรมของบุคคล ได้ดังนี้

$$B \sim I = f [A_b \beta_1 + SN \beta_2]$$

เมื่อ β_1 และ β_2 เป็นน้ำหนักที่ได้จากการคำนวณสมการถดถอยพหุคูณ

4 ความสำคัญของทัศนคติต่อพฤติกรรมและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนหนึ่งขึ้นกับเจตนาเชิงพฤติกรรม นั่นคือ พฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจถูกกำหนดโดยทัศนคติต่อพฤติกรรมมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนบางพฤติกรรมอาจได้รับอิทธิพลจากการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่าทัศนคติต่อพฤติกรรม แต่บางพฤติกรรมอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้งสองได้อย่างใกล้เคียงกัน ความสำคัญของปัจจัยทั้งสองอาจแตกต่างกันจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง

5 ตัวแปรภายนอก (External variables) เช่น ตัวแปรชีวสังคม ได้แก่ อายุ เพศ อาชีพ ศาสนา เป็นต้น เจตคติต่อเป้าหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ๆ ได้แก่ เจตคติต่อบุคคล หรือเจตคติต่อสถาบัน หรือบุคลิกภาพ เช่น เก็บตัว-เปิดเผย อำนาจนิยม จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก็ต่อเมื่อตัวแปรนั้นๆ มีอิทธิพลผ่าน b_1, e_1, NB_1, MC_1

ที่มาของความเชื่อ

ในช่วงชีวิตของบุคคลมีประสบการณ์ต่าง ๆ มากมายที่ทำให้ได้ข้อมูลความเชื่อต่าง ๆ ซึ่งกระบวนการที่ได้มาซึ่งความเชื่อมีอยู่ 3 ชนิด

1 ความเชื่อเชิงพรรณนา (Descriptive Beliefs) ความเชื่อที่เกิดจากการรับรู้หรือมีประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับสิ่งนั้น โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้ง 5 เช่น เชื่อว่า น้ำตาลหวาน เกลือเค็ม หินแข็ง ไตี่กลม ฯลฯ ความเที่ยงตรงของความเชื่อแบบนี้ขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความรู้ ประสบการณ์ และความเชื่อถือได้ของประสาทสัมผัสของบุคคลนั้น ๆ

2 ความเชื่อเชิงอนุมาน (Inferential Beliefs) เป็นความเชื่อที่ไม่ได้เกิดจากการรับรู้โดยตรง แต่เกิดจากการอนุมาน เช่น การพบปะสังสรรค์กับบุคคลอื่น การอ่านหนังสือ อาจนำไปสู่ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่เคยพบเห็นหรือมีประสบการณ์มาก่อน การวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่ หรือข้อมูลที่ได้จากแหล่งอื่นแล้วสรุปผลเป็นความเชื่อใหม่ ก็จัดอยู่ในความเชื่อเชิงอนุมาน บรูเนอร์ อ้างโดยพิชบายน์ และ ไอลีน (1975) กล่าวถึงบ่อเกิดของความเชื่อแบบนี้ 2 วิธี 1) การหาความสัมพันธ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว (previously learned relationships) เช่น มองเห็นคนร้องไห้ ก็อนุมานว่าเขาคงมีเรื่องเศร้า เสียใจ หรือการเห็นสินค้าประทับตราบริษัทมีชื่อ และผู้ซื้อเคยเชื่อถือสินค้าอย่างอื่นของบริษัทนี้ ก็เชื่อว่าสินค้านั้นมีคุณภาพทั้ง ๆ ที่ยังไม่เคยใช้สินค้านั้น ๆ เลยก็เป็นได้ 2) การเปรียบเทียบข้อมูลที่มีอยู่ (formal coding system) เช่น ถ้ารู้ว่า ก สูงกว่า ข ข สูงกว่า ค แน่แน่นอน จะต้องสรุปและเชื่อได้ว่า ก สูงกว่า ค โดย ไม่ต้องเปรียบเทียบความสูงระหว่าง ก และ ค ดังนี้ เป็นต้น

ความเชื่อเชิงอนุมาน สามารถจะอนุมานจากข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์โดยตรงจากคำบอกเล่า หรือ อนุมานจากข้อมูลที่อนุมานมาได้ อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะมีการอนุมานแบบใดก็จะสามารถสืบทอดไปหาความเชื่อเชิงพรรณนาที่เป็นบ่อเกิดของความเชื่ออนุมานนั้นได้

3 ความเชื่อที่ได้จากแหล่งข้อมูล (Information Belief) เป็นความเชื่อที่สร้างขึ้นจากการยอมรับในข่าวสารจากแหล่งภายนอก ซึ่งอาจจะเป็นหนังสือ การบรรยาย การเล่าต่อ ๆ กันมา เป็นต้น

พิชบายน์และไอเซ็นกล่าวว่า ถึงแม้บุคคลจะมีความเชื่อจำนวนมากเกี่ยวกับที่หมายหนึ่ง ๆ แต่เขาสามารถที่จะใส่ใจกับความเชื่อจำนวนน้อยในขณะหนึ่ง ซึ่งจากการวิจัยช่วงความสนใจความเข้าใจและกระบวนการของข่าวสาร เสนอว่ามนุษย์แต่ละคนสามารถที่จะใส่ใจกับข่าวสารเพียง 5-9 ข้อความ ในขณะหนึ่ง ๆ ความเชื่อเหล่านี้ถึงเป็นความเชื่อเด่นชัด (Salient Belief) และความเชื่อเด่นชัดเหล่านี้เป็นตัวกำหนดทัศนคติของบุคคล ความเชื่อเด่นชัดอาจจะเปลี่ยนไปได้อาจจะหนักแน่นมากขึ้นหรือหนักแน่นน้อยลงหรืออาจถูกความเชื่ออื่นมาแทนที่ เพื่อที่จะเข้าใจว่าทำไมบุคคลมีทัศนคติต่อที่หมายเช่นนั้น จึงต้องประเมินความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับที่หมายโดยใช้คำถามปลายเปิด โดยตอบอย่างอิสระ ซึ่งจะถามเกี่ยวกับลักษณะของที่หมายของทัศนคติโดยถือว่าความเชื่อ 5-9 ความเชื่อเป็นความเชื่อเด่นชัด เมื่อได้ความเชื่อแล้ว

ข้อที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาความเชื่อที่แตกต่างกันของบุคคล

ข้อที่ 2 จัดกลุ่มความเชื่อที่คล้ายกันเข้าด้วยกัน ถ้าความเชื่อไหนคล้ายกันแต่เป็นของผู้ตอบคนเดียวกันก็แยกความเชื่อออกจากกัน ไม่จัดเข้ากลุ่ม

ข้อที่ 3 คัดเลือกข้อความเชื่อเด่นชัด ซึ่งอาจจะใช้วิธีต่างๆ ดังต่อไปนี้

- เลือกความเชื่อที่มีความถี่สูงสุด 10-12 ความเชื่อ หรือ
- เลือกข้อความเชื่อทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างน้อย 10-12 % กล่าวถึง หรือ
- เลือกข้อความเชื่อที่มีความถี่สูงสุดจนถึงความเชื่อที่รวมความถี่ได้ 75% ของ

ความถี่ทั้งหมด

ดังนั้นความเชื่อที่ได้มาสร้างแบบสอบถามจะมีพื้นฐานมาจากกลุ่มของความเชื่อเด่นชัด

พิชบายน์และไอเซ็นกล่าวว่า การจัดอันดับความเชื่อเด่นชัดมีความสัมพันธ์กันสูงกับความหนักแน่นของความเชื่อ โดยเฉพาะความเชื่อเด่นชัดที่มีความถี่สูงมาก ๆ (Modal Salient belief) หรือ 10-12 ความเชื่อ

2.3 งานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

สำหรับงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล มาอธิบายทัศนคติและความเชื่อต่อการเรียนกวดวิชานั้นยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมงานวิจัยหลาย ๆ งานที่ใช้ทฤษฎีนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความครอบคลุมของทฤษฎีที่สามารถใช้อธิบายได้ทุกพฤติกรรม ดังนี้

ราชันย์ บุญธิมา (2536) ศึกษาการทำนายพฤติกรรมทุจริตการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เจตคติต่อการทุจริตการสอบร่วมกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทุจริต

การสอบสามารถเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทุจริตการสอบได้ และเจตนาเชิงพฤติกรรมในการทุจริตการสอบ สามารถทำนายพฤติกรรมทุจริตการสอบได้

มิลินทร์ วีระรัตนโรจน์ (2538) ศึกษาการทำนายเจตนาและพฤติกรรมการซื้อสินค้าที่ซูปเปอร์มาร์เกต ของนักศึกษาวิทยาลัยครู ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูอุดรธานี มีเจตคติทางบวกต่อการซื้อสินค้าที่ซูปเปอร์มาร์เกต และมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการซื้อสินค้าที่ซูปเปอร์มาร์เกตทางตรงสูงแต่การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางอ้อมไม่สูง เจตคติต่อการซื้อสินค้าที่ซูปเปอร์มาร์เกตกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการซื้อสินค้าที่ซูปเปอร์มาร์เกตสามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม ได้ร้อยละ 28 และพบว่า เจตคติต่อการซื้อสินค้าที่ซูปเปอร์มาร์เกตมีอิทธิพลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรมมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการซื้อสินค้าที่ซูปเปอร์มาร์เกต

ณัฐวดี วิจิธรรม (2539) ศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเปรียบเทียบทัศนคติ ความเชื่อและการประเมินความเชื่อในผลของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นซึ่งแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย สถานภาพครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา สภาพการพักอาศัยและประเภทของโรงเรียน พบว่า นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่าเพศหญิง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ดุจดาว เรืองเวชติวงศ์ (2540) ศึกษาทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ของนิสิตชาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตชายที่มีคณะที่สังกัด หรือระดับชั้นปีที่ศึกษา แตกต่างกัน มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรมแตกต่างกัน และนิสิตชายที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์สูง มีความเชื่อ ทัศนคติ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง แตกต่างจากกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่า ทัศนคติต่อการประกอบพฤติกรรม กับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรม สามารถทำนายความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ได้ และมีเปอร์เซ็นต์การทำนายร้อยละ 64

คำแสง ทะลั้งสี (2542) ศึกษาการทำนายและอธิบายพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล พบว่า ทัศนคติต่อการศึกษา และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการศึกษามีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการศึกษาของนักศึกษา ได้ร้อยละ 23 และพบว่าทัศนคติต่อการศึกษามีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการศึกษามากกว่าการคล้อย

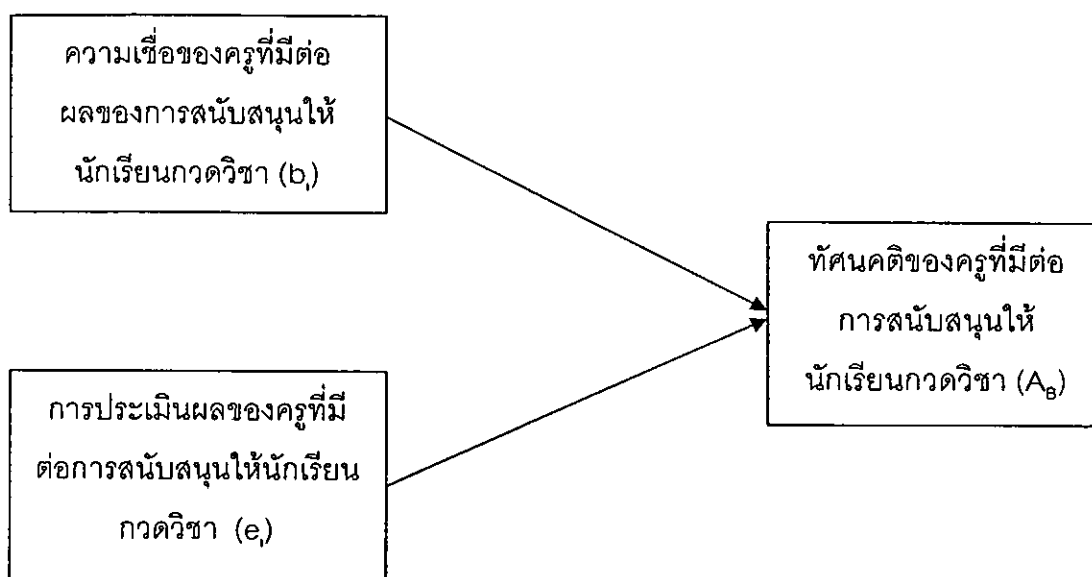
ตามกลุ่มอ้างอิงต่อการศึกษา และความตั้งใจในการศึกษากับพฤติกรรมได้สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน

รัตนดาว สายสุด (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรม ป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลกับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล ของ นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล พบว่า ความตั้งใจ ในการกระทำพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันการ ติดเชื้อแบบครอบจักรวาล เจตคติทางตรงต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงสามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมป้องกัน การติดเชื้อแบบครอบจักรวาลได้อย่างถูกต้องร้อยละ 36.70 และการรับรู้ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ สามารถทำนายพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลได้อย่างถูกต้องร้อยละ 6.9

จะเห็นได้ว่า ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ Fishbein and Ajzen เป็นทฤษฎีที่ใช้กันอย่าง แพร่หลาย และสามารถใช้ได้ในทุกพฤติกรรมของมนุษย์ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าสามารถนำทฤษฎีนี้มาใช้ใน งานวิจัย การศึกษาทัศนคติและความเชื่อของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เรียนกวดวิชา

2.4 การกำหนดกรอบแนวคิด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (The Theory of Reasoned Action) ของ มาร์ติน ฟิชบายน์ และไอแซก ไอเซ็น (Martin Fishbein and Icek Ajzen) ในการศึกษาเรื่อง "การศึกษาทัศนคติ และความเชื่อของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียน กวดวิชา" ผู้วิจัยสนใจศึกษาในส่วนที่เป็นทัศนคติต่อพฤติกรรม (A_B) เท่านั้น โดยการศึกษาหาความ เชื่อเด่นชัดก่อน แล้วจึงทำการศึกษาความเชื่อและทัศนคติของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชา โดยหลักและวิธีการของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของ ฟิชบายน์และไอเซ็น ดังแผนภูมิดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 2 ทัศนคติของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา

ดังนั้น ทัศนคติของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่ครูกลุ่มตัวอย่างมีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ในลักษณะเชิงบวก (Positive) หรือเชิงลบ (Negative) วัดได้โดยการให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยยึดตามแนวความคิดของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ซึ่งทฤษฎีนี้ได้ศึกษาความเชื่อ และผลของการประเมินความเชื่อ โดยที่ความเชื่อเป็นรากฐานของทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรม

3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติและความเชื่อของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนกวดวิชา

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการกวดวิชาของนักเรียน โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นครูนั้น มีผู้ทำการวิจัยได้น้อยมาก จึงขอนำเสนอตามนี้

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2544) ได้ทำการวิจัยกับครูจำนวน 158 คน โดยสอบถามสภาพการเรียนกวดวิชาของนักเรียนในการดูแล ได้แก่ ปริมาณการกวดวิชา ความจำเป็น เหตุผล ประโยชน์และผลกระทบจากการกวดวิชา พบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนเรียนกวดวิชากันมากเกินไป ซึ่งก็มีสาเหตุเป็นไปเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ การกวดวิชานั้น ครูเห็นว่ามี ความจำเป็นในระดับปานกลาง และการกวดวิชาได้ประโยชน์มากในหลาย ๆ ด้าน ยกเว้นเรื่อง ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น ส่วนในเรื่องของผลกระทบที่มากที่สุดคือ เรื่องที่ผู้ปกครองนักเรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น นอกจากนี้ครูยังมี

ข้อเสนอแนะในการลดการกวดวิชา คือ พัฒนาการสอนของครูในโรงเรียนให้ดีขึ้น และพัฒนาให้โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยทุกแห่งมีคุณภาพเท่ากัน

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติและความเชื่อของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของครูผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนักเรียน ที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา และสามารถนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริม และแก้ไขทัศนคติความเชื่อของครู และให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวงการศึกษาไปแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนกวดวิชา โดยผู้วิจัยได้สนใจศึกษาในตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

เพศ

ประสงค์ ราชณสุข (2506) ศึกษาทัศนคติของครูต่อการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่าครูชายมีทัศนคติเชิงนิมานต่อการสอนมากกว่าครูหญิง

สุเทพ วินิจชัย (2516) ศึกษาทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ พบว่า ครูใหญ่เพศหญิงมีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่เพศชาย ในเรื่อง สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียน และเรื่องครูที่สอนโดยใช้สื่อทัศนูปกรณ์ นับว่าเป็นครูที่มีความเข้าใจในวิธีการสอนที่ดี

อุดม หนูทอง (2518) ศึกษาทัศนคติของครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิงในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเร้าใจนักเรียนให้สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น สถานักเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาการปกครองนักเรียนของโรงเรียนได้ กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ชุมชนรู้จักและเข้าใจโรงเรียนดียิ่งขึ้น กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง

ถนอม โถทอง (2519) ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนในเขตการศึกษา 5 พบว่า ครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิง ในด้านการเรียนของนักเรียน

รีนรวัย มิ่งขวัญ (2536) ศึกษาทัศนคติของครูอาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตการศึกษา 9 พบว่า ครูอาสาสมัครเพศชาย และครูอาสาสมัครเพศหญิง มีทัศนคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

จากการเสนองานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าครูชาย และครูหญิงมีทัศนคติต่างกัน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัย คือ ครูเพศชาย และเพศหญิง มีทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาของแตกต่างกัน

วัย

ประสงค์ รายณสุข (2506) ศึกษาทัศนคติของครูต่อการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล พบว่า ครูที่มีอายุมาก มีทัศนคติเชิงนิเสธต่อการสอนมากกว่าครูที่มีอายุน้อย

สุเทพ วินิจชัย (2516) ศึกษาทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อสื่อทัศนูปกรณ์ พบว่า ครูใหญ่ที่มีอายุน้อย มีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่ที่มีอายุมาก ในเรื่องสื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายถูกต้องตรงกับความเป็นจริงยิ่งขึ้น

บรรดล สุขปิติ (2517) ศึกษาทัศนคติของครูโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อระเบียบการเลื่อนขั้นโดยอัตโนมัติ พบว่า ทัศนคติต่อระเบียบการเลื่อนขั้นของกลุ่มครูที่มีอายุ 41 ปีหรือมากกว่า ดีกว่ากลุ่มครูอายุ 31-35 ปี และกลุ่มครูอายุ 25 ปีหรือต่ำกว่า กลุ่มครูอายุ 26-30 ปี มีทัศนคติต่อระเบียบการเลื่อนขั้นดีกว่ากลุ่มครูอายุ 25 ปีหรือต่ำกว่า

อุดม หนูทอง (2518) ศึกษาทัศนคติของครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ครูอายุน้อย มีทัศนคติดีกว่าครูที่มีอายุมาก ในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้สิ้นเปลืองเวลาโดยใช่เหตุ กิจกรรมเสริมหลักสูตรส่งเสริมให้เด็กคิดและกระทำในทางสร้างสรรค์ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเร้าใจนักเรียนให้สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น และกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเสริมให้ประสบการณ์ในห้องเรียนมีคุณค่ายิ่งขึ้น

ณอม โถทอง (2519) ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า กลุ่มครูที่มีอายุต่ำกว่า-25 ปี กับกลุ่มครูที่มีอายุ 26-40 ปี มีทัศนคติดีกว่าครูที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักเรียน

จากงานวิจัยต่าง ๆ จะพบว่าอายุมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้ทัศนคติของครูแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า ครูวัยต่างกัน มีทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาของแตกต่างกัน

รายได้

สาโรจน์ กาลศิริศิลป์ (2543) ศึกษาทัศนคติต่อพระภิกษุสงฆ์ของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อพระภิกษุสงฆ์แตกต่างกัน

จากงานวิจัยนี้ จะเห็นได้ว่า ครูที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน จะมีทัศนคติที่ต่างกันด้วย จึงตั้งสมมติฐานไว้ว่า ครูที่มีรายได้แตกต่างกัน มีทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาของแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา

สุเทพ วินิจฉัย (2516) ศึกษาทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อไสตท์ศนูปรกรณ์ พบว่า ครูใหญ่ที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ในเรื่อง การประชุมอบรมเกี่ยวกับการใช้ไสตท์ศนูปรกรณ์ ทำให้การสอนโดยใช้ไสตท์ศนูปรกรณ์มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนทัศนคติในเรื่องการสอนโดยใช้ไสตท์ศนูปรกรณ์ จะทำให้ครูค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้นนั้น ครูใหญ่วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติดีกว่าครูใหญ่วุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป

อุดม นนุทอง (2518) ศึกษาทัศนคติของครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรดีกว่าครูซึ่งมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ในด้านทำให้สิ้นเปลืองเวลาโดยใช่เหตุ ช่วยเร้าใจนักเรียนให้สนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น และกิจกรรมเสริมหลักสูตรเตรียมเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดี นอกจากนี้ยังพบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีทัศนคติดีกว่าครูที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ในเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กมีศีลธรรมและมารยาทดีขึ้น

รีนรวัย มิ่งขวัญ (2536) ศึกษาทัศนคติของครูอาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียน พบว่า ครูอาสาสมัครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2541) ทัศนคติของครูประจำกลุ่มการศึกษาทางไกล ที่มีต่อทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ครูประจำกลุ่มการศึกษาทางไกลที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่โดยรวมแตกต่างกัน

จากงานวิจัยที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษามีผลต่อทัศนคติของครู จึงตั้งสมมติฐานว่า ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาของแตกต่างกัน

สาขาวิชา

ธิดา บุญยานยาว (2517) ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูปริญญาโทสาขาแนะแนว และครูปริญญาโทสาขาอื่น ๆ ที่มีต่ออาชีพครู พบว่า ครูปริญญาโทสาขานแนะแนวมีทัศนคติในเรื่องเกี่ยวกับการประกอบอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง ทำให้มีประสบการณ์ในชีวิตมาก มีโอกาสเป็นที่ปรึกษาของนักเรียน มีหลักเกณฑ์ในการดำเนินชีวิตที่ดี มีเวลาพักผ่อนมาก เข้าในสังคมไม่ค่อยทันสมัย เป็นอาชีพที่เหมาะสมกับผู้ชาย สูงกว่าครูปริญญาโทสาขาอื่น ๆ

กมุทนาถ ยุทธวิสุทธิ (2522) ศึกษาทัศนคติของครูโรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการสอนวิชาชีพ พบว่า ครูที่สอนวิชาอาชีพมีทัศนคติเชิงนิมิตต่อการสอนวิชาอาชีพมากกว่าครูที่สอนวิชาการในทุก ๆ องค์ประกอบ ยกเว้นในองค์ประกอบลักษณะทั่วไป คุณค่าของ

ครูผู้สอนวิชาอาชีพ การใช้กำลังงานของนักเรียนที่เลือกเรียนวิชาอาชีพ ประโยชน์ใช้สอย และความจำเป็นของสถานที่ที่ใช้สอนวิชาอาชีพ

ในด้านสาขาที่ครูสอนนั้นก็มิต้องต่อทัศนคติ ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่สอนวิชาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาของแตกต่างกัน

การสอนกวดวิชา

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2544) ทำการวิจัยครูที่สอนกวดวิชา และไม่ได้สอนกวดวิชา เรื่อง ผลกระทบ ในด้านครูที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้น้อยลง พบว่า ครูที่สอนกวดวิชา มีความเห็นว่า เรื่องเหล่านี้จะมีผลกระทบในระดับปานกลาง แต่ครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา มีความเห็นว่าเรื่องเหล่านี้จะมีผลกระทบในระดับมาก

จากงานวิจัยนี้จะพบว่าครูที่สอนกวดวิชา กับครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา มีความเห็นแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า ครูที่สอนกวดวิชา และครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา มีทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชาของแตกต่างกัน

4 สมมติฐานในการวิจัย

1 ครูที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาแตกต่างกัน

2 ครูที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา แตกต่างกัน มีความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาแตกต่างกัน

3 ครูที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา แตกต่างกัน มีการประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียน เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนเขต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 202 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มท้องที่การศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 3 เขตการศึกษา ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายได้เขตการศึกษาที่ 2

ขั้นที่ 2 สุ่มโรงเรียนในเขตการศึกษาที่ 2 ซึ่งมีทั้งหมด 34 โรงเรียน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้ 8 โรงเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบวัดทัศนคติและความเชื่อของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวดวิชา ซึ่งผู้วิจัยสร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำ ด้วยเหตุผลของ ฟิชบายน์ และ ไอเซ็น

ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 2 แบบวัดการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกว
วิชา (e.)

(0) การที่นักเรียน มี GPA เพิ่มขึ้น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

ส่วนที่ 3 แบบวัดทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกว
(A_B)

(0) การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกววิชา เป็นสิ่งที่

เป็นประโยชน์ _____ ไม่เป็นประโยชน์
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดทัศนคติ และความเชื่อต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกววิชา แสดงไว้ในตารางดังนี้

ตาราง 1 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลการสนับสนุน
ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา

ส่วนที่	คำชี้แจงมาตรวัด	การให้คะแนน
1 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับผล ของการสนับสนุนให้นักเรียน กววิชา (b.)	เชื่อ – ไม่เชื่อ	+3 ถึง -3
2 แบบวัดการประเมินผลของ การสนับสนุนให้นักเรียนกว วิชา (e.)	ดี – เลว	+3 ถึง -3
3 แบบวัดทัศนคติต่อการ สนับสนุนให้นักเรียนกววิชา (A _B)	คำคุณศัพท์ทางบวก – คำคุณศัพท์ทางลบ	+3 ถึง -3

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัด คือ เพื่อสร้างแบบวัดทัศนคติของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา

2 ศึกษาทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา โดยสร้างตามแนวทฤษฎี การกระทำด้วยเหตุผลของฟิชไบน์และไอเซ็น (Fishbein and Ajzen)

3 สร้างคำถามปลายเปิด (Open – end) เพื่อสำรวจความเชื่อเด่นชัด เกี่ยวกับผลที่เกิดจากการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา และการหาคำคุณศัพท์ที่แสดงการประเมินคุณค่าของครู จำนวน 30 คน ที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา เพื่อที่จะนำมาสร้างแบบสอบถามชุดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา (b) และชุดการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา (e) ซึ่งมีลักษณะของแบบสอบถาม ดังตัวอย่าง

ก หาความเชื่อเด่นชัดต่อการเรียนกวดวิชา

(0) ท่านคิดว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา นั้นมีผลดีและผลเสียอย่างไร (โปรดระบุให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้)

ผลดี	ผลเสีย
1 _____	1 _____
2 _____	2 _____
3 _____	3 _____
4 _____	4 _____
5 _____	5 _____

ข หาคำคุณศัพท์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชา

(0) ท่านคิดว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา เป็นสิ่งที่เป็นคำคุณศัพท์ เช่น ดี - เลว, เป็นประโยชน์ – ไร้ประโยชน์ ฯลฯ ท่านสามารถตอบโดยใช้คำเหล่านี้ได้หากตรงกับความรู้สึกของท่าน)

4 พิจารณาคัดเลือกข้อความเชื่อที่จะนำไปสร้างข้อคำถามในแบบวัดความเชื่อ (b) และการประเมินผลของความเชื่อ (e) ต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตริวิชา

4 1 ความเชื่อของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตริวิชา มีวิธีพิจารณา ดังนี้

4 1 1 นำแบบสอบถามปลายเปิดไปสำรวจความเชื่อจากกลุ่มตัวอย่าง

4 1 2 วิเคราะห์เนื้อหาของความเชื่อต่าง ๆ ที่แตกต่างกันเป็นรายบุคคล

4 1 3 จัดกลุ่มความเชื่อที่มีผลของการกระทำเหมือนกันเข้าด้วยกัน และนับความถี่ของแต่ละผลของการกระทำในกลุ่ม ซึ่งผลของการกระทำในแต่ละกลุ่มเป็นอิสระต่อกันหรือไม่เกี่ยวข้องกัน

4 1 4 พิจารณาคัดเลือกข้อความเชื่อเหล่านั้น เป็นกลุ่มตัวอย่างความเชื่อที่เด่นชัด ซึ่งพิจารณาคัดเลือกข้อความเหล่านี้ด้วยวิธีการเลือกข้อความเชื่อทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยที่สุด 10 – 12 % กล่าวถึง

4 2 คำคุณศัพท์ที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวตริวิชา โดยผู้วิจัยคัดเลือกคำคุณศัพท์ที่อยู่ในมาตราประเมินค่าของ Osgood มาสร้างแบบวัดทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวตริวิชา

5 นำแบบวัดที่สร้างขึ้นไปทดลองเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 กับครูที่สอนชั้นระดับมัธยมศึกษา ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 49 คน

6 ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด โดยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability Coefficients) ของแบบวัดทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนกวตริวิชา ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) โดยใช้โปรแกรม SPSS ซึ่งวัดคะแนนความเชื่อมั่นในแบบสอบถามส่วนที่ 1 วัดความเชื่อได้ค่า 7311 ส่วนที่ 2 วัดการประเมินผลได้ค่า 8929 ส่วนที่ 3 วัดทัศนคติได้ค่า 8269

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1 ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2 นำแบบวัดไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง และชี้แจงให้ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทราบถึงวัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้ผลตามความเป็นจริง

3 นำแบบวัดที่เก็บได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ในการตอบแบบวัดทุกฉบับ เพื่อที่จะได้นำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- 1 แยกคะแนนตามกลุ่มตัวแปรต้นที่ศึกษา
- 2 หาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 3 ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 และ 6 ใช้ t – Test
- 4 ทดสอบสมมติฐานข้อ 2, 3, 4 และ 5 ใช้ F – Test พร้อมทั้งเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธีการของ Scheffe

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาทัศนคติ และความเชื่อของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 202 คน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS Statistical Package for the Social Science) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า t และ ค่า F และทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

เพื่อความเข้าใจในการแปลความหมาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนครูในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean)
SD	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา (t – distribution)
A_b	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนกวดวิชา
b_i	แทน	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเรียนกวดวิชา
e_i	แทน	การประเมินผลของการเรียนกวดวิชา
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
$*$	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอโดยแยกออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1 ข้อมูลพื้นฐาน แบ่งเป็น

- 1 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรต้น
- 1 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตาม

2 การเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรต้น

3 การเปรียบเทียบความเชื่อของครูในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรต้น

4 การเปรียบเทียบการประเมินผลของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรต้น

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของครูที่ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรต้นของการวิจัย

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
หญิง	148	73.3
ชาย	54	26.7
รวม	202	100.0
<u>อายุ</u>		
น้อย (≤ 35 ปี)	28	13.9
ปานกลาง (36-49 ปี)	105	52.0
มาก (≥ 50 ปี)	69	34.2
รวม	202	100.0
<u>รายได้</u>		
น้อย ($\leq 20,000$ บาท)	64	31.7
ปานกลาง (20,001-29,999 บาท)	90	44.6
มาก ($\geq 30,000$ บาท)	48	23.8
รวม	202	100.0
<u>ระดับการศึกษา</u>		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	1.5
ปริญญาตรี	162	80.2
สูงกว่าปริญญาตรี	37	18.3
รวม	202	100.0
<u>วิชาที่สอน</u>		
ภาษาไทย	43	21.3

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาต่างประเทศ	40	19.8
วิทยาศาสตร์	40	19.8
คณิตศาสตร์	41	20.3
สังคมศึกษา	38	18.8
รวม	202	100.0
<u>การสอนกวดวิชา</u>		
สอน	138	68.3
ไม่ได้สอน	64	31.7
รวม	202	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นครูที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 202 คน โดยเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชาย คือ 73.3% และ 26.7% ตามลำดับ ครูส่วนใหญ่มีอายุปานกลาง คือ 52% ส่วนครูที่อายุน้อย มีน้อยที่สุด คือ 13.9% ด้านรายได้ ครูส่วนใหญ่มีรายได้ปานกลาง คือ 44.6% และครูที่มีรายได้มาก มีจำนวนน้อยสุด คือ 23.8% ในด้านระดับการศึกษาของครูนั้น ครูส่วนใหญ่ 80.2% จะเป็นครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี กรณีที่ครูจบการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีเพียง 1.60% ส่วนด้านการสอนกวดวิชา ครูที่สอนกวดวิชา มีจำนวนมากกว่าครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา คือ 68.3% และ 31.7% ตามลำดับ

ในด้านวิชาที่สอนนั้น จะมีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยครูที่สอนวิชาภาษาไทย มีมากที่สุด คือ 21.3% และครูที่สอนวิชา มีน้อยที่สุด คือ สังคมศึกษา มี 18.8%

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีเพียง 3 คน ผู้วิจัยจึงขอตัดตัวแปร ต่ำกว่าปริญญาตรี ออก และเปรียบเทียบเพียง ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรตาม

ตัวแปร (พิสัยคะแนนที่เป็นไปได้)	$\bar{X}$	SD
1 ทศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา ดี (+3) – เลว (-3)	1 57	1 097
2 ความเชื่อในผลการสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา เป็นไปได้ (+3) – เป็นไปไม่ได้ (-3)		
2 1 เป็นสิ่งสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	1 74	1 481
2 2 ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	1 94	1 297
2 3 ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	1 96	1 259
2 4 ทำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1 82	1 344
2 5 ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำ ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 14	1 185
2 6 ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	1 45	1 611
2 7 เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว	1 63	1 468
2 8 ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้า กับสังคมอื่น	1 59	1 228
2 9 ทำให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน	1 46	1 400
2 10 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือ จากในห้องเรียน	2 01	1 115
2 11 ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกันไปในทางเสื่อมเสีย	1 07	1 437
2 13 ทำให้นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น	1 32	1 545
2 15 ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด	1 51	1 546
2 16 ทำให้นักเรียนเสียเวลา	0 70	1 675
3 การประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา ดี(+3) – เลว (-3)		
3 1 การสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	0 07	1 853
3 2 การที่นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	2 54	0 792
3 3 การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 49	0 899

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปร	$\bar{X}$	SD
3 4 การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	2 59	0 729
3 5 การที่นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำ ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 46	0 915
3 6 การที่นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	-1 21	1 924
3 7 การที่นักเรียนใช้การกวดวิชาเป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว	-1 57	1 784
3 8 การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้า กับสังคมอื่น	1 64	1 306
3 9 การที่นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน	2 22	0 938
3 10 การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือ จากในห้องเรียน	2 27	0 981
3 11 การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พากันไปในทางเสื่อมเสีย	-1 59	1 886
3 12 การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น	-0 68	1 630
3 13 การที่นักเรียนเกิดความเครียด	-0 84	1 915
3 14 การที่นักเรียนเสียเวลา	-0 58	1 744

จากตาราง 3 พบว่า ครูมีทัศนคติทางบวกต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา

ในตัวแปรความเชื่อนั้น ครูมีความเชื่อทั้งด้านดี และด้านเสีย ในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา โดยครูมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อมากที่สุดในข้อที่ว่า ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อที่ว่า ทำให้นักเรียนเสียเวลา น้อยที่สุด

ส่วนตัวแปรการประเมินผลนั้น ครูมีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา มีความสมเหตุสมผล กล่าวคือ ผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาในด้านดี ครูจะมีคะแนนการประเมินคุณค่าเป็นไปในทางที่ดี ส่วนผลในด้านเลวนั้น ครูจะมีคะแนนการประเมินคุณค่าไปในทางเลว

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา ตามตัวแปรต้น

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงในตาราง 4 สำหรับตัวแปร 2 กลุ่ม และแสดงในตาราง 5 สำหรับตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม และสรุปผล ดังตาราง 6

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบค่าที เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา ซึ่งจำแนกตาม เพศ และการสอนกวศึกษา

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	SD	t	P-Value
<u>เพศ</u>					
หญิง	148	1 5656	1 11008	260	903
ชาย	54	1 5869	1 06527		
<u>การสอนกวศึกษา</u>					
สอน	138	1 6644	1 00631	3 181	076
ไม่ได้สอน	64	1 3705	1 25226		

จากตาราง 4 พบว่า จากตัวแปร เพศ และการสอนกวศึกษา ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 05 แสดงว่า ครูหญิง และครูชาย มีทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา ไม่แตกต่างกัน และ ครูที่สอนกวศึกษา และครูที่ไม่ได้สอนกวศึกษา มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบเอฟ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ซึ่งจำแนกตามอายุ รายได้ ระดับการศึกษา และวิชาที่สอน

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	SD	F Ratio	F Prob
<u>อายุ</u>					
≤ 35 ปี	28	1 5454	1 34175	029	971
36-49 ปี	105	1 5890	1 03014		
≥ 50 ปี	69	1 5548	1 09990		
<u>รายได้</u>					
≤ 20,000 บาท	64	1 4331	1 20958	827	439
20,001-29,999 บาท	90	1 6632	98873		
≥ 30,000 บาท	48	1 5831	1 13117		
<u>ระดับการศึกษา</u>					
ปริญญาตรี	162	1 6391	1 04313	4 351*	038
สูงกว่าปริญญาตรี	37	1 2243	1 28439		
(ตัดกลุ่ม ต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งมี 3 คน ออกไปจากการวิเคราะห์)					
<u>วิชาที่สอน</u>					
ภาษาไทย	43	1 6177	1 00335	1 536	193
ภาษาต่างประเทศ	40	1 7430	99984		
วิทยาศาสตร์	40	1 5960	1 13406		
คณิตศาสตร์	41	1 6832	78003		
สังคมศึกษา	38	1 1913	1 45423		

จากตาราง 5 ค่า F ที่คำนวณได้จากการเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรอายุ รายได้ วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชานั้น ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าครูที่จำแนกตามตัวแปรดังกล่าวมีทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาไม่แตกต่างกัน ส่วนตัวแปร ระดับการศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 กล่าวคือ ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาดีกว่าครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตาราง 6 สรุปผลการเปรียบเทียบ ทักษะคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ

ตัวแปร	เพศ	อายุ	รายได้	การศึกษา	วิชาที่สอน	การสอนกวดวิชา
ทัศนคติ				ตรี>สูงกว่าตรี		

จากตาราง 6 สรุปได้ว่า ทักษะคติของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ไม่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา ยกเว้นเพียง 1 ตัวแปร ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ ตัวแปร ระดับการศึกษา โดยครูที่จบระดับปริญญาตรี มีทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ดีกว่าครูที่จบสูงกว่าระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา ตามตัวแปรต้น

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงดังตาราง 7 ถึง ตาราง 16 และสรุปผลดังตาราง 17

ตาราง 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อของครูในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา ตามตัวแปรเพศ

ข้อความเชื่อ เป็นไปได้(+3) — เป็นไปไม่ได้(-3)	หญิง N = 148		ชาย N = 54		t	P Value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1 เป็นสิ่งสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	1 84	1 503	1 48	1 397	1 519	130
2 ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	1 97	1 234	1 83	1 463	676	500
3 ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถาม สิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 05	1 055	1 69	1 680	1 508	136
4 ทำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1 92	1 264	1 57	1 525	1 621	107
5 ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 14	1 155	2 13	1 275	065	948
6 ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	1 44	1 621	1 46	1 599	- 093	926
7 เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออก จากบ้านไปเที่ยว	1 72	1 497	1 39	1 366	1 436	153
8 ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็น การฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	1 75	1 049	1 15	1 547	2 646*	010
9 ทำให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	1 56	1 230	1 17	1 767	1 511	135
10 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	2 11	958	1 72	1 433	1 867	066
11 ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกัน ไปในทางเลื่อมเสีย	1 08	1 514	1 04	1 213	192	848
12 ทำให้นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำ กิจกรรมอื่น	1 29	1 691	1 41	1 055	- 585	560

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อความเชื่อ เป็นไปได้(+3) — เป็นไปไม่ได้(-3)	หญิง N = 148		ชาย N = 54		t	P Value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
13 ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด	1.53	1.605	1.48	1.384	185	.854
14 ทำให้นักเรียนเสียเวลา	.72	1.741	.65	1.494	280	.780

จากตาราง 7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกว่ววิชาของครูหญิง และครูชาย ไม่แตกต่างกันเกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 8 ซึ่งครูหญิงมีความเชื่อมากกว่าครูชาย ที่ว่า ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

ตาราง 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรการสอนกวดวิชา

ข้อความเชื่อ เป็นไปได้(+3) — เป็นไปไม่ได้(-3)	สอน N = 138		ไม่ได้สอน N = 64		t	P Value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1 เป็นสิ่งสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	1.70	1.497	1.84	1.450	-660	.510
2 ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	1.98	1.337	1.84	1.211	.685	.494
3 ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถาม สิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2.01	1.223	1.84	1.336	.858	.392
4 ทำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1.83	1.422	1.81	1.167	.102	.919
5 ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2.25	1.159	1.89	1.210	2.042*	.042
6 ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	1.42	1.647	1.50	1.543	-.326	.744
7 เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออก จากบ้านไปเที่ยว	1.44	1.571	2.05	1.119	-2.770*	.002
8 ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็น การฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	1.58	1.266	1.61	1.149	-.159	.874
9 ทำให้นักเรียนมีโอกาสดแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	1.41	1.478	1.55	1.221	-.631	.529
10 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	2.04	1.149	1.95	1.045	.492	.623
11 ทำให้นักเรียนมีโอกาสดคบเพื่อนไม่ดี พวกกัน ไปในทางเลื่อมเสีย	1.01	1.404	1.19	1.511	-.795	.427
12 ทำให้นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำ กิจกรรมอื่น	1.22	1.570	1.55	1.479	-1.413	.159
13 ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด	1.38	1.554	1.80	1.503	-1.775	.077
14 ทำให้นักเรียนเสียเวลา	.52	1.705	1.09	1.550	-2.281*	.024

จากตาราง 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตริษาของครูที่สอนกวตริษา และครูที่ไม่ได้สอนกวตริษา ไม่แตกต่างกันเกือบทุกข้อ ยกเว้น 3 ข้อ โดยครูที่สอนกวตริษามีความเชื่อมากกว่าครูที่ไม่ได้สอนกวตริษา ในข้อที่ว่า ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว และครูที่ไม่ได้สอนกวตริษามีความเชื่อมากกว่าครูที่สอนกวตริษา ในข้อที่ว่า ทำให้นักเรียนเสียเวลา ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

ตาราง 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ตามตัวแปรอายุ

ข้อความเชื่อ เป็นไปได้(+3) — เป็นไปไม่ได้(-3)	น้อย N = 28 $\bar{X}$ (SD)	ปานกลาง N = 105 $\bar{X}$ (SD)	มาก N = 69 $\bar{X}$ (SD)	F Ratio	F Prob
1 เป็นสิ่งสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	1 25 (1 578)	1 80 (1 450)	1 86 (1 468)	1 843	161
2 ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	2 11 (1 571)	1 95 (1 196)	1 84 (1 335)	436	647
3 ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 14 (1 557)	2 01 (1 114)	1 80 (1 335)	952	388
4 ทำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	2 07 (1 676)	1 86 (1 172)	1 68 (1 440)	895	410
5 ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 29 (1 150)	2 20 (1 078)	1 99 (1 345)	932	395
6 ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	1 54 (1 261)	1 48 (1 576)	1 36 (1 789)	154	858
7 เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว	1 71 (1 213)	1 54 (1 494)	1 74 (1 531)	419	658
8 ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	1 93 (1 052)	1 44 (1 270)	1 68 (1 207)	2 081	127
9 ทำให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	1 43 (1 814)	1 31 (1 368)	1 61 (1 243)	1 441	239
10 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	1 75 (1 669)	2 08 (1 026)	2 01 (962)	946	390
11 ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดีพากันไปในทางเสื่อมเสีย	1 04 (1 503)	99 (1 390)	1 20 (1 491)	461	631

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อความเชื่อ เป็นไปได้(+3) — เป็นไปไม่ได้(-3)	น้อย N = 28 $\bar{X}$ (SD)	ปานกลาง N = 105 $\bar{X}$ (SD)	มาก N = 69 $\bar{X}$ (SD)	F Ratio	F Prob
12 ทำให้นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไป ทำกิจกรรมอื่น	71 (1 863)	1 42 (1 505)	1 42 (1 429)	2 550	081
13 ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด	86 (1 919)	1 66 (1 392)	1 57 (1 558)	3 077*	048
14 ทำให้นักเรียนเสียเวลา	- 21 (1 969)	81 (1 532)	91 (1 660)	5 156*	007

จากตาราง 9 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้จากคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา พบว่า มีจำนวน 2 ข้อ จากทั้งหมด 14 ข้อ คือความเชื่อที่ว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด และทำให้นักเรียนเสียเวลา ที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามอายุ มีความเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ส่วนอีก 12 ข้อ ที่เหลือไม่แตกต่างกัน

สำหรับค่า F ที่พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั้น ได้ตรวจสอบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่เพื่อศึกษาว่า ความเชื่อในข้อที่ว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด ทำให้นักเรียนเสียเวลา นั้นกลุ่มตัวอย่างคู่ใดบ้างที่มีความเชื่อในประเด็นดังกล่าวแตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงผลในตาราง 10 และ 11

ตาราง 10 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา ในข้อที่ 13 คือ ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	น้อย 86	ปานกลาง 1 66	มาก 1 57
น้อย	86	-	80*	71
ปานกลาง	1 66		-	09
มาก	1 57			-

จากตาราง 10 พบว่า ครูที่อายุปานกลาง (36 – 49 ปี) กับครูที่อายุน้อย (น้อยกว่า 35 ปี) จะมีคะแนนเฉลี่ยความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 กล่าวคือ ครูที่อายุปานกลาง จะมีความเชื่อที่ว่า ทำให้นักเรียนเกิดความเครียดมากกว่าครูที่อายุน้อย

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตริชา ในข้อที่ 14 คือ ทำให้นักเรียนเสียเวลา จำแนกตามอายุ

อายุ	$\bar{X}$	น้อย - 21	ปานกลาง 81	มาก 91
น้อย	- 21	-	1.02*	1.12*
ปานกลาง	81		-	10
มาก	91			-

จากตาราง 11 พบว่า ครูที่อายุปานกลาง (36-49 ปี) และครูที่อายุมาก (ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป) จะมีความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตริชา ทำให้นักเรียนเสียเวลา มากกว่าครูที่มีอายุน้อย (น้อยกว่า 35 ปี)

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา ตามตัวแปรรายได้

ข้อความเชื่อ เป็นไปได้(+3) — เป็นไปไม่ได้(-3)	น้อย N = 64 $\bar{X}$ SD	ปานกลาง N = 90 $\bar{X}$ SD	มาก N = 48 $\bar{X}$ SD	F Ratio	F Prob
1 เป็นสิ่งสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	1 58 (1 510)	1 82 (1 411)	1 81 (1 580)	576	563
2 ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	1 69 (1 680)	2 02 (1 060)	2 10 (1 077)	1 791	170
3 ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 00 (1 285)	1 90 (1 341)	2 00 (1 072)	156	856
4 ทำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1 77 (1 509)	1 80 (1 265)	1 96 (1 271)	312	732
5 ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 03 (1 195)	2 21 (1 185)	2 15 (1 185)	430	651
6 ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	1 42 (1 561)	1 54 (1 530)	1 29 (1 833)	393	676
7 เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว	1 84 (1 211)	1 66 (1 439)	1 31 (1 776)	1 830	163
8 ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	1 63 (1 241)	1 51 (1 247)	1 69 (1 188)	361	698
9 ทำให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	1 45 (1 479)	1 40 (1 413)	1 56 (1 287)	209	811
10 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	1 77 (1 456)	2 19 (860)	2 00 (968)	2 743	067
11 ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดีพากันไปในทางเสื่อมเสีย	98 (1 431)	1 06 (1 433)	1 21 (1 473)	338	713

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อความเชื่อ เป็นไปได้(+3) — เป็นไปไม่ได้(-3)	น้อย	ปานกลาง	มาก	F	F
	N = 64	N = 90	N = 48	Ratio	Prob
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		
	SD	SD	SD		
12 ทำให้นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไป ทำกิจกรรมอื่น	1 23 (1 601)	1 27 (1 578)	1 54 (1 414)	643	527
13 ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด	1 38 (1 667)	1 51 (1 516)	1 71 (1 443)	636	531
14 ทำให้นักเรียนเสียเวลา	39 (1 778)	77 (1 578)	1 00 (1 663)	1 950	145

จากตาราง 12 พบว่า ครูที่มีรายได้น้อย (น้อยกว่า 20,000 บาท) ปานกลาง (20,001 – 29,999 บาท) และมาก (ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป) มีความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ทุกข้อ

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวัดวิชา ตามตัวแปรระดับการศึกษา

ข้อความเชื่อ เป็นไปได้(+3) — เป็นไปไม่ได้(-3)	ป ตรี N = 162		สูงกว่า ป ตรี N = 37		F	F
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	Ratio	Prob
1 เป็นสิ่งสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	1 75	1 475	1 73	1 557	007	932
2 ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	2 04	1 147	1 46	1 789	6 054*	015
3 ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถาม สิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 00	1 174	1 70	1 596	1 672	198
4 ทำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1 88	1 253	1 65	1 602	942	333
5 ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 19	1 150	1 97	1 258	1 048	307
6 ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	1 41	1 610	1 62	1 673	526	469
7 เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออก จากบ้านไปเที่ยว	1 58	1 507	1 86	1 337	1 118	292
8 ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็น การฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	1 57	1 255	1 65	1 160	128	721
9 ทำให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	1 53	1 320	1 08	1 722	3 101	080
10 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	2 12	873	1 62	1 689	6 466*	012
11 ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกัน ไปในทางเลื่อมเสีย	1 08	1 457	97	1 404	165	685
12 ทำให้นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำ กิจกรรมอื่น	1 35	1 534	1 24	1 571	150	699
13 ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด	1 58	1 523	1 38	1 552	525	469
14 ทำให้นักเรียนเสียเวลา	62	1 745	1 03	1 323	1 748	188

จากตาราง 13 พบว่า ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และครูที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 จำนวน 2 ข้อ จากทั้งหมด 14 ข้อ ซึ่งครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความเชื่อมากกว่าครูที่จบสูงกว่าปริญญาตรี ในข้อที่ว่า ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น และทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อในผลของการสลับต้นน้ำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ตามตัวแปรวิชาที่สอน

ข้อความชื่อ เป็นไปได้(+3) — เป็นไปไม่ได้(-3)	ภาษาไทย N = 43		ต่างประเทศ N = 40		วิทยาศาสตร์ N = 40		คณิตศาสตร์ N = 41		สังคมศึกษา N = 38		F Ratio	F Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1 เป็นสิ่งสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	1 79	1 440	1 93	1 623	1 68	1 607	1 39	1 547	1 95	1 114	945	439
2 ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	1 79	1 424	2 15	975	1 95	1 280	2 02	1 332	1 76	1 441	620	649
3 ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 00	1 047	2 03	1 310	2 05	1 061	1 80	1 631	1 89	1 203	265	900
4 ทำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1 84	1 326	2 20	883	1 85	1 562	1 63	1 513	1 61	1 306	1 250	291
5 ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 00	1 091	2 53	679	2 23	1 310	2 05	1 431	1 89	1 226	1 751	140
6 ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	1 74	2 274	1 27	1 783	1 65	1 252	88	1 952	1 68	1 596	2 171	074
7 เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว	2 05	1 090	1 55	1 782	1 80	1 305	93	1 618	1 84	1 242	3 779*	006

ข้อความเชื้อ เป็นไปได้(+3) — เป็นไปไม่ได้(-3)	ภาษาไทย N = 43		ต่างประเทศ N = 40		วิทยาศาสตร์ N = 40		คณิตศาสตร์ N = 41		สังคมศึกษา N = 38		F Ratio	F Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
8 ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบันและ เป็นการฝึกคนให้เข้ากับสังคมอื่น	1 65	1 251	1 78	1 143	1 83	958	1 22	1 475	1 47	1 202	1 661	161
9 ทำให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยน ความรู้และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	1 51	1 222	1 48	1 502	1 63	1 409	1 17	1 548	1 50	1 331	594	667
10 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	1 84	1 045	2 42	594	2 03	1 097	1 83	1 302	1 95	1 335	1 982	099
11 ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ได้ พากันไปในทางเสื่อมเสีย	1 35	1 343	1 02	1 577	1 48	1 154	49	1 468	1 00	1 470	3 032*	019
12 ทำให้นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไป ทำกิจกรรมอื่น	1 72	1 351	1 48	1 811	1 33	1 542	1 05	1 244	1 00	1 693	1 564	185
13 ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด	1 79	1 505	1 80	1 522	1 27	1 585	1 24	1 356	1 45	1 735	1 263	286
14 ทำให้นักเรียนเสียเวลา	95	1 463	80	1 814	63	1 720	07	1 738	1 08	1 514	2 279	062

จากตาราง 14 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้จากคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา พบว่า มี 2 ข้อ จากทั้งหมด 14 ข้อ คือความเชื่อที่ว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกันไปในทางเสื่อมเสีย ที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามวิชาที่สอน มีความเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ส่วนอีก 12 ข้อ ที่เหลือไม่แตกต่างกัน

สำหรับค่า F ที่พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 นั้น ได้ตรวจสอบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่เพื่อศึกษาว่า ความเชื่อในข้อที่ว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกันไปในทางเสื่อมเสีย นั้นกลุ่มตัวอย่างคู่ใดบ้างที่มีความเชื่อในประเด็นดังกล่าวแตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงผลในตาราง 15 และ 16

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ในข้อที่ 7 คือ เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจกบ้านไปเที่ยว จำแนกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	$\bar{X}$	ภาษาไทย	ต่างประเทศ	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	สังคมศึกษา
		2 05	1 55	1 80	93	1 84
ภาษาไทย	2 05	-	50	25	1 12*	21
ต่างประเทศ	1 55		-	25	62	29
วิทยาศาสตร์	1 80			-	87	04
คณิตศาสตร์	93				-	91
สังคมศึกษา	1 84					-

จากตาราง 15 พบว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทย มีความเชื่อว่าการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจกบ้านไปเที่ยว มากกว่าครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา ในข้อที่ 11 คือ ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกันไปในทางเสื่อมเสีย จำแนกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	$\bar{X}$	ภาษาไทย	ต่างประเทศ	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	สังคมศึกษา
		1 35	1 02	1 48	49	1 00
ภาษาไทย	1 35	-	33	13	86	35
ต่างประเทศ	1 02		-	46	53	02
วิทยาศาสตร์	1 48			-	99*	48
คณิตศาสตร์	49				-	51
สังคมศึกษา	1 00					-

จากตาราง 16 พบว่า ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ มีความเชื่อว่าการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกันไปในทางเสื่อมเสียมากกว่าครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05

ตาราง 17 สรุปผลการเปรียบเทียบ ความเชื่อต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ

ข้อความข้อ	เพศ	อายุ	รายได้	การศึกษา	วิชาที่สอน	การสอนกวดวิชา
1 เป็นสิ่งสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงเกินไป	หญิง>ชาย			ตรี>สูงกว่าตรี		สอน>ไม่ได้สอน
2 ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น						
3 ทำให้นักเรียนได้พบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น						
4 ทำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์						
5 ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย						
6 ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ						
7 เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว						
8 ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกทนให้เข้ากับสังคมอื่น	หญิง>ชาย				ไทย>คณิต	ไม่ได้สอน>สอน
9 ทำให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน						

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อความข้อ	เพศ	อายุ	รายได้	การศึกษา	วิชาที่สอน	การสอนมหาวิทยาลัย
10 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่นอกเหนือจากในห้องเรียน	หญิง>ชาย			ตรี>สูงกว่าตรี	วิทย์>คณิต	
11 ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดีพากันไปในทางเลื่อมเดียว						
12 ทำให้นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น						
13 ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด		กลาง>น้อย				
14 ทำให้นักเรียนเสียเวลา		มาก, กลาง>น้อย				ไม่ได้สอน>สอน

จากตาราง 17 สรุปได้ว่า ความเชื่อของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ในบางด้านย่อมมีความแตกต่างกันตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา ดังนี้

1 ครูหญิง เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน เป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น มากกว่าครูชาย

2 ครูที่มีอายุปานกลาง เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด มากกว่าครูที่อายุน้อย และครูที่อายุมาก, อายุปานกลาง เชื่อว่า ทำให้นักเรียนเสียเวลา มากกว่าครูที่อายุน้อย

3 ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น และทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน มากกว่าครูที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

4 ครูที่สอนวิชาภาษาไทย เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว มากกว่าครูที่สอนคณิตศาสตร์ และครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ เชื่อว่า ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดีพากันไปในทางเสื่อมเสีย มากกว่าครูที่สอนคณิตศาสตร์

5 ครูที่สอนกวดวิชา เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย มากกว่าครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา และครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว และทำให้นักเรียนเสียเวลา มากกว่าครูที่สอนกวดวิชา

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบการประเมินผลของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา ตามตัวแปรต้นต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงดังตาราง 18 ถึง ตาราง 31 และสรุปผลดังตาราง 32

ตาราง 18 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา ตามตัวแปรเพศ

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนกววิชา ดี(+3) — เลว(-3)	หญิง N = 148		ชาย N = 54		t	P Value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1 การสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	15	1 886	- 13	1 760	945	346
2 การที่นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	2 56	827	2 48	693	629	530
3 การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถาม สิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 51	821	2 44	1 093	435	664
4 การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	2 58	747	2 61	685	- 258	796
5 การที่นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 49	907	2 37	938	800	400
6 การที่นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	-1 26	1 931	-1 09	1 916	- 536	593
7 การที่นักเรียนใช้การกววิชาเป็นข้ออ้าง ในการออกจากบ้านไปเที่ยว	-1 47	1 875	-1 83	1 489	1 415	160
8 การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็น การฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	1 66	1 297	1 59	1 339	302	763
9 การที่นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	2 22	980	2 24	823	- 164	870
10 การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	2 27	959	2 26	1 049	070	944
11 การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกัน ไปในทางเสื่อมเสีย	-1 55	1 918	-1 72	1 806	583	561
12 การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำ กิจกรรมอื่น	- 68	1 638	- 70	1 621	108	914

ตาราง 18 (ต่อ)

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา ดี(+3) — เลว(-3)	หญิง N = 148		ชาย N = 54		t	P Value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
13 การที่นักเรียนเกิดความเครียด	- 88	1 934	- 74	1 875	- 451	652
14 การที่นักเรียนเสียเวลา	- 57	1 715	- 59	1 838	066	948

จากตาราง 18 พบว่า ครูหญิง และครูชาย มีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ทุกข้อ

ตาราง 19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรการสอนกวดวิชา

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ดี(+3) — เลว(-3)	สอน N = 138		ไม่ได้สอน N = 64		t	P Value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1 การสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	12 1 834		-03 1 902		550 583	
2 การที่นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	2 52	865	2 58	638	- 470	639
3 การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถาม สิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 46	1 012	2 55	589	- 610	542
4 การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	2 57	791	2 63	577	- 475	635
5 การที่นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 49	922	2 41	904	572	568
6 การที่นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	-1 22	1 945	-1 19	1 893	- 127	899
7 การที่นักเรียนใช้การกวดวิชาเป็นข้ออ้าง ในการออกจากบ้านไปเที่ยว	-1 57	1 792	-1 56	1 781	- 037	971
8 การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็น การฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	1 59	1 454	1 75	909	- 971	333
9 การที่นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	2 25	936	2 16	946	685	494
10 การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	2 27	1 022	2 27	895	017	987
11 การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกัน ไปในทางเลื่อมเสีย	-1 49	1 957	-1 83	1 741	1 203	230
12 การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำ กิจกรรมอื่น	- 54	1 735	-1 00	1 333	2 083*	039
13 การที่นักเรียนเกิดความเครียด	- 75	1 917	-1 03	1 910	959	339
14 การที่นักเรียนเสียเวลา	- 50	1 748	- 75	1 737	948	344

จากตาราง 19 พบว่า ครูที่สอนกวดวิชา และไม่ได้สอนกวดวิชา มีคะแนนการประเมินผลคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 เกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 14 โดยครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา มีการประเมินคุณค่า ที่ว่าการที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่นเป็นสิ่งที่เลวกว่าครูที่สอนกวดวิชา

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา ตามตัวแปรอายุ

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนกววิชา ดี(+3) — เลว(-3)	น้อย N = 28 $\bar{X}$ SD	ปานกลาง N = 105 $\bar{X}$ SD	มาก N = 69 $\bar{X}$ SD	F Ratio	F Prob
1 การเปลี่ยนแปลง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	18 (2 001)	00 (1 861)	14 (1 801)	177	838
2 การที่นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	2 68 (612)	2 55 (843)	2 46 (778)	759	470
3 การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 57 (1 034)	2 53 (785)	2 39 (1 003)	650	523
4 การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	2 75 (518)	2 64 (761)	2 45 (738)	2 213	112
5 การที่นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 54 (1 071)	2 47 (941)	2 42 (812)	162	850
6 การที่นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	-1 68 (1 701)	-1 18 (1 875)	-1 07 (2 074)	1 019	363
7 การที่นักเรียนใช้การกววิชาเป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว	-1 93 (1 698)	-1 60 (1 707)	-1 38 (1 926)	985	375
8 การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	1 93 (1 438)	1 47 (1 373)	1 78 (1 110)	2 042	133
9 การที่นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	2 57 (643)	2 18 (1 026)	2 14 (879)	2 304	103
10 การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	2 50 (1 036)	2 27 (993)	2 17 (939)	1 101	335
11 การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดีพากันไปในทางเลื่อมเสีย	-1 96 (1 732)	-1 50 (1 856)	-1 58 (1 996)	657	519

ตาราง 20 (ต่อ)

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา ดี(+3) — เลว(-3)	น้อย N = 28 $\bar{X}$ SD	ปานกลาง N = 105 $\bar{X}$ SD	มาก N = 69 $\bar{X}$ SD	F Ratio	F Prob
12 การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไป ทำกิจกรรมอื่น	-1 21 (1 449)	- 55 (1 687)	- 67 (1 587)	1 844	161
13 การที่นักเรียนเกิดความเครียด	- 93 (1 804)	- 72 (1 944)	- 99 (1 929)	420	658
14 การที่นักเรียนเสียเวลา	- 71 (1 740)	- 46 (1 721)	- 71 (1 791)	533	588

จากตาราง 20 พบว่า ครูที่มีอายุแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ทุกข้อ

ตาราง 21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา ตามตัวแปรรายได้

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนกววิชา ดี(+3) — เลว(-3)	น้อย N = 64 $\bar{X}$ SD	ปานกลาง N = 94 $\bar{X}$ SD	มาก N = 48 $\bar{X}$ SD	F Ratio	F Prob
1 การสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	- 13 (1 856)	30 (1 751)	- 08 (2 019)	1 215	299
2 การที่นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	2 53 (816)	2 60 (650)	2 44 (987)	661	517
3 การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 56 (957)	2 61 (555)	2 17 (1 226)	4 263*	015
4 การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	2 59 (791)	2 70 (550)	2 38 (890)	3 178*	044
5 การที่นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 38 (1 047)	2 58 (779)	2 35 (956)	1 348	262
6 การที่นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	-1 44 (1 842)	-1 10 (1 926)	-1 13 (2 038)	639	529
7 การที่นักเรียนใช้การกววิชาเป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว	-1 80 (1 701)	-1 43 (1 830)	-1 52 (1 810)	798	451
8 การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	1 55 (1 436)	1 69 (1 278)	1 67 (1 191)	234	792
9 การที่นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	2 31 (941)	2 22 (957)	2 10 (905)	674	511
10 การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	2 22 (1 091)	2 46 (837)	1 98 (1 021)	3 914*	022
11 การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดีพากันไปในทางเสื่อมเสีย	-1 77 (1 858)	-1 56 (1 855)	-1 44 (1 999)	447	640

ตาราง 21 (ต่อ)

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ดี(+3) — เลว(-3)	น้อย N = 28 $\bar{X}$ SD	ปานกลาง N = 105 $\bar{X}$ SD	มาก N = 69 $\bar{X}$ SD	F Ratio	F Prob
12 การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไป ทำกิจกรรมอื่น	- 92 (1 515)	- 51 (1 657)	- 69 (1 715)	1 191	306
13 การที่นักเรียนเกิดความเครียด	- 98 (1 839)	- 68 (1 901)	- 96 (2 052)	594	553
14 การที่นักเรียนเสียเวลา	- 67 (1 791)	- 37 (1 568)	- 85 (1 968)	1 360	259

จากตาราง 21 พบว่า ครูที่มีรายได้แตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ไม่แตกต่างกัน จำนวน 11 ข้อ ในทั้งหมด 14 ข้อ ที่เหลืออีก 3 ข้อนั้นมีการประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ในข้อความ เชื่อที่ว่า การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น , ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ , ได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน และเพื่อศึกษาดูว่า ครูที่มีรายได้แตกต่างกัน มีคู่มือบ้างที่มีการประเมินผลในข้อความเชื่อ 3 ข้อดังกล่าวที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีทดสอบของ เชฟเฟ่ (Sheffe) ดังแสดงผลในตาราง 22, 23 และ 24

ตาราง 22 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา ในข้อที่ 3 คือ ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น จำแนกตามรายได้

อายุ	$\bar{X}$	น้อย 2 56	ปานกลาง 2 61	มาก 2 17
น้อย	2 56	-	05	39
ปานกลาง	2 61		-	44*
มาก	2 17			-

จากตาราง 22 พบว่า ครูที่รายได้ปานกลาง (20,001 – 29,999 บาท) และมาก (ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป) มีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยครูที่มีรายได้ปานกลาง มีการประเมินคุณค่าที่ว่า การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น เป็นสิ่งที่ดีมากกว่าการประเมินคุณค่าของครูที่มีรายได้มาก

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ในข้อที่ 4 คือ การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จำแนกตามรายได้

อายุ	$\bar{X}$	น้อย 2 59	ปานกลาง 2 70	มาก 2 38
น้อย	2 59	-	11	21
ปานกลาง	2 70		-	32*
มาก	2 38			-

จากตาราง 23 พบว่า ครูที่รายได้ปานกลาง (20,001 – 29,999 บาท) และมาก (ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป) มีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยครูที่มีรายได้ปานกลาง มีการประเมินคุณค่าที่ว่า ทำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นสิ่งที่ดีมากกว่าการประเมินคุณค่าของครูที่มีรายได้มาก

ตาราง 24 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ในข้อที่ 10 คือ การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน จำแนกตามรายได้

อายุ	$\bar{X}$	น้อย 2 22	ปานกลาง 2 46	มาก 1 98
น้อย	2 22	-	24	24
ปานกลาง	2 46		-	48*
มาก	1 98			-

จากตาราง 24 พบว่า ครูที่รายได้ปานกลาง (20,001 – 29,999 บาท) และมาก (ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป) มีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยครูที่มีรายได้ปานกลาง มีการประเมินคุณค่าที่ว่า การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน เป็นสิ่งที่ดีมากกว่าการประเมินคุณค่าของครูที่มีรายได้มาก

ตาราง 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา ตามตัวแปรระดับการศึกษา

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนกววิชา ดี(+3) — เลว(-3)	ป ตรี N = 162		สูงกวป ตรี N = 37		F Ratio	F Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1 การสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	10	1 846	- 03	1 922	138	711
2 การที่นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	2 56	739	2 43	1 015	794	374
3 การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถาม สิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 55	819	2 24	1 188	3 499	063
4 การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	2 62	660	2 43	987	2 060	153
5 การที่นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 52	821	2 22	1 250	3 292	071
6 การที่นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	-1 31	1 890	- 81	2 025	2 086	150
7 การที่นักเรียนใช้การกววิชาเป็นข้ออ้าง ในการออกจากบ้านไปเที่ยว	-1 56	1 801	-1 68	1 684	137	711
8 การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็น การฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	1 68	1 239	1 41	1 572	1 321	252
9 การที่นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	2 25	908	2 08	1 090	1 001	318
10 การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	2 27	899	2 24	1 321	025	875
11 การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พากัน ไปในทางเสื่อมเสีย	-1 63	1 851	-1 41	2 101	420	518
12 การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำ กิจกรรมอื่น	- 65	1 602	- 81	1 808	296	587
13 การที่นักเรียนเกิดความเครียด	- 82	1 949	- 92	1 847	077	781
14 การที่นักเรียนเสียเวลา	- 63	1 765	- 32	1 701	913	341

จากตาราง 25 พบว่า ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และครูที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กวดวิชา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 ทุกข้อ

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรวิชาที่สอน

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ดี(+3) — เลว(-3)	ภาษาไทย N = 43		ต่างประเทศ N = 40		วิทยาศาสตร์ N = 40		คณิตศาสตร์ N = 41		สังคมศึกษา N = 38		F Ratio	F Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1 การเปลี่ยนแปลง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	07	1 932	20	1 856	13	1 814	49	1 614	- 55	1 969	1 674	157
2 การที่นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น	2 63	618	2 78	423	2 38	1 005	2 63	662	2 26	1 032	2 852*	025
3 การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น	2 49	883	2 60	900	2 45	1 037	2 61	703	2 29	956	821	513
4 การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	2 60	660	2 73	452	2 63	807	2 63	662	2 34	966	1 521	198
5 การที่นักเรียนได้แนวคิดและเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	2 47	735	2 75	543	2 35	1 099	2 49	978	2 24	1 076	1 751	140
6 การที่นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ	- 67	2 265	- 1 80	1 636	- 90	1 985	- 1 10	1 758	- 1 66	1 713	2 669*	033
7 การที่นักเรียนใช้การกวดวิชาเป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว	- 1 02	2 166	- 2 00	1 710	- 1 35	1 626	- 1 83	1 657	- 1 68	1 561	2 040	090

ตาราง 26 (ต่อ)

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา ดี(+3) — เลว(-3)	ภาษาไทย N = 43		ต่างประเทศ N = 40		วิทยาศาสตร์ N = 40		คณิตศาสตร์ N = 41		สังคมศึกษา N = 38		F Ratio	F Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
8 การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และ เป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	1 93	768	1 85	1 210	1 00	1 895	1 80	1 145	1 58	1 106	3 548*	008
9 การที่นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยน ความรู้และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	2 37	691	2 25	1 276	2 28	847	2 10	831	2 11	981	639	636
10 การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์ แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	2 28	734	2 48	1 012	2 23	1 143	2 24	969	2 11	1 034	729	573
11 การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พากันไปในทางเสื่อมเสีย	-1 42	2 107	-2 15	1 642	-83	2 111	-1 73	1 732	-1 87	1 545	2 996*	020
12 การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไป ทำกิจกรรมอื่น	-37	1 826	-1 18	1 583	-28	1 664	-59	1 500	-1 05	1 394	2 530*	042
13 การที่นักเรียนเกิดความเครียด	-70	2 018	-1 15	2 007	-48	2 013	-76	1 670	-1 16	1 838	966	427
14 การที่นักเรียนเสียเวลา	-35	1 901	-88	1 713	-20	1 964	-61	1 412	-89	1 641	1 269	283

จากตาราง 26 พบว่า ครูที่สอนวิชาแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา ไม่แตกต่างกัน 9 ข้อ จากทั้งหมด 14 ข้อ และมีการประเมินผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 จำนวน 5 ข้อ คือการประเมินคุณค่าในข้อที่ว่า การที่นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น การที่นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดีพากันไปในทางเสื่อมเสีย การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น และเพื่อศึกษาดูว่า ครูที่มีรายได้แตกต่างกัน มีคูใดบ้างที่มีการประเมินคุณค่าใน 5 ข้อดังกล่าวแตกต่างกัน โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ดังแสดงผลในตาราง 27 28 29 30 และ 31

ตาราง 27 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลการ
สนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวัดวิชา ในข้อที่ 2 คือ การที่นักเรียนได้เพิ่มพูน
ความรู้มากขึ้น จำแนกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	$\bar{X}$	ภาษาไทย 2 63	ต่างประเทศ 2 78	วิทยาศาสตร์ 2 38	คณิตศาสตร์ 2 63	สังคมศึกษา 2 26
ภาษาไทย	2 63	-	15	25	00	37
ต่างประเทศ	2 78		-	40	15	52
วิทยาศาสตร์	2 38			-	25	12
คณิตศาสตร์	2 63				-	37
สังคมศึกษา	2 26					-

จากตาราง 27 จากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลการ
สนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวัดวิชา ในข้อที่ 6 คือ การที่นักเรียนไม่สนใจ
เรียนในห้องเรียนปกติ จำแนกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	$\bar{X}$	ภาษาไทย ต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา				
		- 67	-1 80	- 90	-1 10	-1 66
ภาษาไทย	- 67	-	1 13	23	43	99
ต่างประเทศ	-1 80		-	90	70	14
วิทยาศาสตร์	- 90			-	20	76
คณิตศาสตร์	-1 10				-	56
สังคมศึกษา	-1 66					-

จากตาราง 28 จากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน

ตาราง 29 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ในข้อที่ 8 คือ การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น จำแนกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	$\bar{X}$	ภาษาไทย	ต่างประเทศ	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	สังคมศึกษา
		1 93	1 85	1 00	1 80	1 58
ภาษาไทย	1 93	-	08	93*	07	35
ต่างประเทศ	1 85		-	85	05	27
วิทยาศาสตร์	1 00			-	80	58
คณิตศาสตร์	1 80				-	22
สังคมศึกษา	1 58					-

จากตาราง 29 พบว่า ครูที่สอนวิชาภาษาไทย และครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชาที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยครูภาษาไทย มีการประเมินคุณค่าว่า การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น เป็นสิ่งที่ดีมากกว่าการประเมินคุณค่าของครูวิทยาศาสตร์

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชา ในข้อที่ 11 คือ การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกันไปในทางเสื่อมเสีย จำแนกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	$\bar{X}$	ภาษาไทย	ต่างประเทศ	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	สังคมศึกษา
		-1 37	-2 18	- 83	-1 73	-1 87
ภาษาไทย	-1 37	-	81	54	36	50
ต่างประเทศ	-2 18		-	1 35*	45	31
วิทยาศาสตร์	- 83			-	90	1 04
คณิตศาสตร์	-1 73				-	14
สังคมศึกษา	-1 87					-

จากตาราง 30 พบว่า ครูที่สอนวิชาต่างประเทศ และครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวตวิชาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยครูภาษาต่างประเทศ มีการประเมินคุณค่าว่า การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกันไปในทางเสื่อมเสีย เป็นสิ่งที่เลวมากกว่าการประเมินคุณค่าของครูวิทยาศาสตร์

ตาราง 31 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในข้อที่ 12 คือ การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น จำแนกตามวิชาที่สอน

วิชาที่สอน	$\bar{X}$	ภาษาไทย	ต่างประเทศ	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	สังคมศึกษา
		- 37	-1 18	- 28	- 59	-1 05
ภาษาไทย	- 37	-	81	09	22	68
ต่างประเทศ	-1 18		-	90	59	13
วิทยาศาสตร์	- 28			-	31	77
คณิตศาสตร์	- 59				-	46
สังคมศึกษา	-1 05					-

จากตาราง 31 จากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน

ตาราง 32 สรุปผลการเปรียบเทียบ การประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา จำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา	เพศ	อายุ	รายได้	การศึกษา	วิชาที่สอน	การลอนกวดวิชา
1 การล้นเบื่อง เพราะค่าใช้จายสูงขึ้น						
2 การที่นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น					*	
3 การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น			กลาง>มาก			
4 การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์			กลาง>มาก			
5 การที่นักเรียนได้แนวคิดและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย					*	
6 การที่นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ						
7 การที่นักเรียนใช้การกวดวิชาเป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว					ไทย>วิทย์	
8 การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น						
9 การที่นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน						

ตาราง 32 (ต่อ)

ผลการสนับสนุนให้นักเรียนการวัดวิชา	เพศ	อายุ	รายได้	การศึกษา	วิชาที่สอน	การสอนการวัดวิชา
10 การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน			กลาง>มาก			
11 การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ติดพากันไปในทาง เสื่อมเสีย					ต่างประเทศ>วิทย์	
12 การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น					*	ไม่สอน>สอน
13 การที่นักเรียนเกิดความเครียด						
14 การที่นักเรียนเสียเวลา						

ตาราง 32 สรุปได้ว่า การประเมินคุณค่าของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ในบางด้านย่อมมีความแตกต่างกันตามตัวแปร รายได้ วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา ดังนี้

1 ครูที่มีรายได้ปานกลาง ประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ว่า การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และการที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน เป็นสิ่งที่ดีมากกว่า ครูที่มีรายได้มากประเมิน

2 ครูที่สอนวิชาภาษาไทย ประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ว่า การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น เป็นสิ่งที่ดีกว่า ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ประเมิน และครูที่สอนวิชาภาษาต่างประเทศ ประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ว่า การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พากันไปในทางเสื่อมเสีย เป็นสิ่งที่เลวมากกว่าครูที่สอนวิทยาศาสตร์ประเมิน

3 ครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา ประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ว่า การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น เป็นสิ่งที่เลวกว่าครูที่สอนกวดวิชาประเมิน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา
- 2 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความเชื่อของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา
- 3 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการประเมินผลของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา

สมมติฐานของการวิจัย

- 1 ครูที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน
- 2 ครูที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา แตกต่างกัน มีความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน
- 3 ครูที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา แตกต่างกัน มีการประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นครูที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 202 คน จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร เขตการศึกษาที่ 2 จำนวน 8 โรงเรียน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบวัดทัศนคติของครูเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ซึ่งสร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ฟิชบายน์ และไอเซ็น ซึ่งแบบวัดนี้ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบวัดความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กวดวิชา จำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบวัดการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กวดวิชา จำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบวัดทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา จำนวน 7 ข้อ

3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1 ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2 สร้างคำถามปลายเปิด (Open-end) เพื่อสำรวจหาความเชื่อเด่นชัด (Salient Belief) เกี่ยวกับผลที่เกิดจากการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา กับครูจำนวน 30 คน

3 นำแบบวัดที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ เพื่อปรับปรุงคุณภาพเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 49 คน

4 นำแบบวัดไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง 202 คน

5 นำแบบวัดที่เก็บมาได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ ในการตอบแบบวัดทุกฉบับ เพื่อที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

1 แยกคะแนนตามกลุ่มตัวแปรต้นที่ศึกษา

2 หาสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3 ทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1 และ 6 โดยใช้ t – Test

4 ทดสอบสมมติฐาน ข้อ 2, 3, 4 และ 5 โดยใช้ F – Test พร้อมทั้งเปรียบเทียบพหุคูณ โดยใช้วิธีการของ Scheffe

สรุปผลการวิจัย

1 จากการศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา พบว่า

1.1 ครูมีทัศนคติทางบวกต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา

1 2 ครูมีความเชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา มีทั้งผลดี และผลเสีย โดยครูมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อมากที่สุดในข้อที่ว่า ทำให้นักเรียนได้แนวคิดใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อที่ว่า ทำให้นักเรียนเสียเวลา น้อยที่สุด

1 3 ครูมีคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา เป็นไปอย่างสมเหตุสมผล กล่าวคือ ผลดีของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ครูจะมีคะแนนการประเมินคุณค่าไปในทางที่ดี ส่วนผลเสียนั้น ครูจะมีคะแนนการประเมินคุณค่าไปในทางเลว

2 จากการเปรียบเทียบทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 05 พบว่า

2 1 ทัศนคติของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ไม่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา ยกเว้นเพียง 1 ตัวแปร ที่แตกต่างกัน คือ ตัวแปร ระดับการศึกษา โดยครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ดีกว่าครูที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

2 2 การเปรียบเทียบความเชื่อของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา พบว่า ในบางด้านย่อยมีความแตกต่างกันตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา ดังนี้

1) ครูหญิง เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น มากกว่าครูชาย

2) ครูที่มีอายุปานกลาง เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด มากกว่าครูที่อายุน้อย ส่วนครูที่อายุมาก และอายุปานกลาง เชื่อว่า ทำให้นักเรียนเสียเวลา มากกว่าครูที่อายุน้อย

3) ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น และทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน มากกว่าครูที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

4) ครูที่สอนวิชาภาษาไทย เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว มากกว่าครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ และครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ เชื่อว่า ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พากันไปในทางเสื่อมเสีย มากกว่าครูที่สอนคณิตศาสตร์

5) ครูที่สอนกวดวิชา เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย มากกว่าครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา และครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว และทำให้นักเรียนเสียเวลา มากกว่าครูที่สอนกวดวิชา

2.3 การประเมินคุณค่าของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ในบางด้านย่อยมีความแตกต่างกันตามตัวแปร รายได้ วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา ดังนี้

1) ครูที่มีรายได้ปานกลาง ประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ว่า การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น, การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์, การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน เป็นสิ่งที่ดีมากกว่าครูที่มีรายได้มากประเมิน

2) ครูที่สอนวิชาภาษาไทย ประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาว่า การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น เป็นสิ่งที่ดีมากกว่าครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ประเมิน และครูที่สอนวิชาภาษาต่างประเทศ ประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาว่า การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกันไปในทางเสื่อมเสีย เป็นสิ่งที่เลวมากกว่าครูที่สอนวิทยาศาสตร์ประเมิน

3) ครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา ประเมินคุณค่าของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาว่า การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น เป็นสิ่งที่เลวกว่าครูที่สอนกวดวิชาประเมิน

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนคติของครูต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ฟิชบายน์ และไอเซ็น (Fishbein and Ajzen) โดยศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปรต้น ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา ดังนั้นผู้วิจัยขออภิปรายผลตามตัวแปรตาม คือ ทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผล ดังนี้

1 ครูมีทัศนคติทางบวกต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมของครูที่สอนกวดวิชาทั้งหมดทั้งภายในโรงเรียนปกติ บางทีก็เป็นนอกโรงเรียน โดยจัดห้องเรียนขึ้นใหม่ตามบ้านครู หรือสถานที่ที่นักเรียนไปมาสะดวก (คำหมาน คนโค 2537 : 30) ส่วนตัวแปรเพศ อายุ รายได้ วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา ไม่มีผลทำให้ทัศนคติของครูแตกต่างกัน ยกเว้น ตัวแปรระดับการศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยครูที่จบ

การศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนคติที่ดีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา มากกว่าครูที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

2 ครูมีความเชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา มีทั้งผลดี และผลเสีย โดยครูมีคะแนนความเชื่อในผลดีมากที่สุดในเรื่องที่ว่า ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และมีคะแนนความเชื่อในผลเสียมากที่สุดในเรื่องที่ว่า เป็นสิ่งสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น เมื่อพิจารณาจากข้อจะพบว่า ครูมีแนวโน้มที่จะเชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา มีผลดีมากกว่าผลเสีย ซึ่งสอดคล้องกับสภาพสถานศึกษาในปัจจุบัน ที่ในแต่ละโรงเรียนเปิดให้มีการสอนกวดวิชากันในโรงเรียน และครูในโรงเรียนก็เป็นผู้สอนกวดวิชากันเสียเอง

เมื่อเปรียบเทียบความเชื่อตามตัวแปรต้นต่าง ๆ แล้วพบว่า ตัวแปรการสอนกวดวิชา มีผลต่อความแตกต่างในความเชื่อ ซึ่งตัวแปรการสอนกวดวิชา มีคะแนนความเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 จำนวน 3 ข้อ โดยครูที่สอนกวดวิชา มีคะแนนความเชื่อมากกว่าครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชาในเรื่องที่ว่า ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา มีคะแนนความเชื่อมากกว่าครูที่สอนกวดวิชาในเรื่องความเชื่อที่ว่า เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว และทำให้นักเรียนเสียเวลา และเมื่อพิจารณาจากข้อจะพบว่า ครูที่สอนกวดวิชา มีแนวโน้มที่จะเชื่อว่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา มีผลดีมากกว่าครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา และครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา จะมีแนวโน้มเชื่อในผลเสียของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา มากกว่าครูที่สอนกวดวิชา สอดคล้องกับผลการวิจัย “การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย” (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ 2544) ที่พบว่า ครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชา มีคะแนนความคิดเห็นในผลกระทบของการกวดวิชา มากกว่าคะแนนความคิดเห็นของครูที่สอนกวดวิชา และครูที่สอนกวดวิชา เห็นว่าจำเป็นต้องมีการกวดวิชา มากกว่าครูที่ไม่ได้สอนกวดวิชาคิด

ส่วนตัวแปรระดับการศึกษานั้น พบว่า มีข้อความเชื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 เพียง 2 ข้อ คือ ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น และทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน มากกว่าครูที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับตัวแปรทัศนคติที่ว่า ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนคติที่ดีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา มากกว่าครูที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

3 ครูมีการประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา เป็นไปอย่างสมเหตุสมผล กล่าวคือ ผลดีของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ครูจะมีคะแนนการประเมินคุณค่าไปในทางที่ดี ส่วนผลเสียนั้น ครูจะมีการประเมินคุณค่าไปในทางเลว เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรต้น พบว่า รายได้ มีผลต่อการประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ

3 ข้อ โดยครูที่มีรายได้ปานกลาง มีการประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ว่า การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น, การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์, การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน ว่าเป็นสิ่งที่ดีมากกว่าที่ครูมีรายได้มากประเมิน ซึ่งสังเกตได้ว่าครูที่มีรายได้ปานกลาง จะประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาในด้านดี ว่าเป็นสิ่งที่ดีมากกว่าครูที่มีรายได้มากประเมิน

ส่วนตัวแปรระดับการศึกษานั้น พบว่า ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และครูที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีการประเมินคุณค่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 05

จากผลการวิจัยในผลของความเชื่อ และการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ในตัวแปร เพศ รายได้ วิชาที่สอน และการสอนกวดวิชา สอดคล้องกับทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาตามแนวความคิดทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ยกเว้น ตัวแปรระดับการศึกษาที่พบว่าความแตกต่างในทัศนคติ แต่ไม่พบความแตกต่างในการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา และพบความแตกต่างในความเชื่อเพียง 2 ข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีถึง 80.2 % ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีเพียง 18.3 % ซึ่งผู้วิจัยคาดว่า ถ้าขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใกล้เคียงกัน ก็อาจพบความแตกต่างของการประเมินผล และความเชื่อด้านอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

จากผลการวิจัยพบว่า ครูมีทัศนคติทางบวกต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ซึ่งตรงข้ามกับสิ่งที่รัฐบาลกำลังรณรงค์ให้นักเรียนกวดวิชาน้อยลง ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐออก พรบ การศึกษาแห่งชาติในปี 2542 เพื่อลดอัตราการเรียนกวดวิชาของเด็กทั้งรุ่นเล็กและโดยเฉพาะรุ่นใหญ่ชั้น ม.ปลาย ที่มุ่งกวดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งการที่จะเปลี่ยนทัศนคตินั้น จะต้องเปลี่ยนความเชื่อต่าง ๆ ของครูให้เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องเสียก่อน จากงานวิจัยนี้ ครูมีคะแนนความเชื่อมากที่สุด ในข้อที่ว่า ทำให้นักเรียนได้แนวคิด และเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ดังนั้นสิ่งที่รัฐควรจะทำ คือ ควรเปลี่ยนวิธีการเข้าเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัย โดยไม่ให้นเน้นการสอบ เพราะถ้ายังมีการสอบอยู่ นักเรียนก็จะยังคงไปกวดวิชากันอยู่

นอกจากนี้แล้ว ในงานวิจัยยังพบว่า ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีทัศนคติที่ดีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา มากกว่าครูที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี แสดงให้เห็นว่า

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อทัศนคติ โดยการศึกษาที่สูง ทัศนคติเกี่ยวกับการกวดวิชาก็จะเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมมากขึ้น ดังนั้น ภาครัฐจึงควรให้การสนับสนุนครู ซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการให้ความรู้กับเยาวชน ได้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไป โดยการสนับสนุน การให้ทุนเรียนต่อ เป็นต้น

2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันมาก โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามตัวแปรระดับการศึกษา และตัวแปรการสอนกวดวิชา ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรหากกลุ่มตัวอย่างให้มีขนาดใกล้เคียงกัน และควรเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ข้อความเชื่อและทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชากลุ่มตัวอย่าง มีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพียง 30 คน จึงอาจทำให้แบบสอบถามหยابเกินไป เป็นผลให้ไม่พบความแตกต่างในหลาย ๆ ด้าน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ ไบเงิน (2546, ธันวาคม-2547, มกราคม) ไค้งสุดท้ายปฏิรูปการศึกษา เนชั่นสุดสัปดาห์ 12(604) 80
- กองบรรณาธิการ (2544, มิถุนายน) ผลพวง "โรงเรียนกวดวิชา" จุดประกาย "ครู" เร่งพัฒนา วิทยาจารย์ 100(3) 42
- กมุทธนาถ ยุทธวิสุทธิ (2522) ทศนคติของครูโรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการสอนวิชาชีพ ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- คำแสง ทะลั่งลี (2542) การทำนายและอธิบายพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) ขอนแก่น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ถ่ายเอกสาร
- คำหมาน คนไค (2537, มกราคม) ศึกษาหรือกวดวิชากันแน่ กระเจกเงา 2(5) 30-32
- จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ (2546) ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ปริญญานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- จุฬาลักษณ์ ธนะวัฒน์ (2542) การกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) พิษณุโลก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถ่ายเอกสาร
- ชมณา จักรอารี (2543) ผลของการกวดวิชาที่มีต่อความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบวัดความรู้พื้นฐานวิชาการในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (การวัดผลและวิจัยการศึกษา) ปัตตานี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถ่ายเอกสาร
- ชิดชนก เริงเซาว์, สุวิมล เขี้ยวแก้ว, และ เจริญพร แก้วละเอียด (2544, กันยายน-ธันวาคม) คำนิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 7(3) 276-299

- ณัฐวดี วิจิตรธรรม (2539) ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่น ในเขต กรุงเทพมหานคร ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- ดุจดาว เรืองเวชดิวงษ์ (2540) การศึกษาทัศนคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ปรินญาณการศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- ณอม โถทอง (2519) ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนในเขตการศึกษา 5 ปรินญาณการศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- เทอดศักดิ์ เดชคง (2543, สิงหาคม) กวดวิชา "ซีวิต" สานปฏิรูป 3(29) 70
- ธิดา บุญยานยาว (2517) การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของครูปรินญาโทสาขาแนะแนว และครูปรินญาโทสาขาอื่น ๆ ที่มีต่ออาชีพครู ปรินญาณการศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ถ่ายเอกสาร
- ธีระพร อุวรรณโณ (2535) เจตคติ การศึกษาตามแนวคิดหลัก กรุงเทพฯ ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เนะจันครุฑวิวิธีถ่ายทอดความรู้ ลดปัญหานักเรียนแห่ "กวดวิชา" (2547, 3 พฤษภาคม) คมชัดลึก (ออนไลน์) แหล่งที่มา <http://www.thaipost.net/news/pre-news> วันที่สืบค้น 30 สิงหาคม 2547
- บรรดล สุขปิติ (2517) การศึกษาทัศนคติของครูโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อระเบียบการเลื่อนชั้นโดยอัตโนมัติ ปรินญาณการศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ถ่ายเอกสาร
- บันเทิง ศักดิ์ศรีชัย (2547, สิงหาคม-กันยายน) กวดวิชา – NT – ปรับหลักสูตร วารสารวงการครู 1(8) 31-32
- บุญสิริ สุวรรณเพ็ชร (2545) *The English-Thai Dictionary of Psychology* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ ส เสริมมิตรการพิมพ์

- ประทีป ชูหมื่นไวย (2538, กุมภาพันธ์-พฤษภาคม) มุมมองหนึ่งของการเรียนกวดวิชา วารสาร
ศึกษาศาสตร์ 18(1) 44-46
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520) ทศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย พิมพ์ครั้งที่
1 กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช
- ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล (2546) การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชา
กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนกวดวิชาเดอะติวเตอร์ ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต (การ
บริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่าย
เอกสาร
- ประสงค์ รายณสุข (2506) ทศนคติของครูต่อการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียน
รัฐบาล จังหวัดพระนครและธนบุรี ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ บัณฑิต
วิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ถ่ายเอกสาร
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2544) รายงานวิจัย เรื่อง การกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน
ประเทศไทย กรุงเทพฯ สำนักนายกรัฐมนตรี
- ปิญญู จิตต์ธรรม (2522) ความเชื่อ (คติชาวบ้าน อันดับ 5) สงขลา มงคลการพิมพ์
- มิลินทร์ วีระรัตนโวจน์ (2538) การทำนายเจตนาและพฤติกรรมการซื้อสินค้าที่ซูเปอร์มาร์เกต ของ
นักศึกษาวิทยาลัยครู ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) ขอนแก่น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ถ่าย
เอกสาร
- รัตนดาว สายสุด (2543) ความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจในการกระทำพฤติกรรมป้องกันการติด
เชื้อแบบครอบ จักรวาลกับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลของนักศึกษา
พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ปริญยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต (สุขศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- ราชนันท์ บุญธิมา (2536) การทำนายพฤติกรรมทุจริตการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ปริญยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การวัดผล
การศึกษา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร

- รินรวย มิ่งขวัญ (2536) *ความรู้และทัศนคติของครูอาสาสมัครการศึกษานอกโรงเรียน ที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตการศึกษา 9* ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษานักใหญ่) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- เรวดี วัฒนโกศล (2533) *การสำรวจความเชื่อ เจตคติ เจตนา และพฤติกรรมการเลือกศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล* วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถ่ายเอกสาร
- ลักขณา สรวิวัฒน์ (2544) *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน* พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้าส์
- วีรบุช ปิณฑวนิช (2547, พฤษภาคม) *จัดระเบียบ รร กวดวิชา แก้ปัญหาที่ปลายเหตุ* *สานปฏิรูป* 7(73) 17-18
- ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531) *เจตคติ* พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา
- ศีล มติธรรม (2544, มิถุนายน) *กวดวิชา หนทางสู่มหาวิทยาลัย "ค่านิยม-ความจำเป็น" ของเด็กรุ่นใหม่* *วิทยาจารย์* 100(3) 14-16
- สมอง"แม้ว"ยกเลิกสอบเอ็นฯ สอบยับ "รร กวดวิชา" ตัวก่อปัญหาคอรัปชั่น (2547, 19 กรกฎาคม) *เดลินิวส์* (ออนไลน์) แหล่งที่มา <http://www.yangsingclub.com> วันที่สืบค้น 28 กรกฎาคม 2547
- สวนดุสิตโพล (2547) *รร กวดวิชาในสายตานักเรียน* (ออนไลน์) แหล่งที่มา <http://www.dusitpoll.dusit.ac.th> วันที่สืบค้น 26 กรกฎาคม 2547
- สัมพันธ์ ตรี สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2547) *สานปฏิรูป* (ออนไลน์) แหล่งที่มา <http://www.ssf.or.th> วันที่สืบค้น 9 ตุลาคม 2547
- สาโรจน์ กาลศิริศิลป์ (2543) *การศึกษาทัศนคติต่อพระภิกษุสงฆ์ของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร* ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร

- สุเทพ วินิจชัย (2516) *ทัศนคติของครูใหญ่โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาใน กรุงเทพมหานครที่มีต่อโฮตทัศนูปกรณ์* ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ถ่ายเอกสาร
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2529, ธันวาคม-2530, มกราคม) *เรียนกวดวิชาแล้วได้อะไร* วารสารการศึกษาแห่งชาติ 21(2) 39-42
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2541) *ทัศนคติของครูประจำกลุ่มการศึกษาทางไกล ที่มีต่อทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ ในเขตภาคตะวันออก* ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) *สรุปการสัมมนา เรื่อง กวดวิชา วิฤติที่สะท้อนความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 1* กรุงเทพฯ สำนักนายกรัฐมนตรี
- อภิชัย พันธเสน (2529, ธันวาคม-2530, มกราคม) *กวดวิชา เหตุและผลที่จะเกิดขึ้น* วารสารการศึกษาแห่งชาติ 21(2) 14-33
- อุดม หนูทอง (2518) *การศึกษาทัศนคติของครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร* ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- Bray, Mark (1999) *The shadow education system private tutoring and its implications for planners* France UNESCO International Institute for Educational Planning

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา

ความถี่ของความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา

ความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำทางบวก	ความถี่
1 ได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น	22
2 เป็นการทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ ทำให้เข้าใจมากขึ้น	16
3 เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	14
4 ได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	13
5 ได้เพื่อนต่างสถาบันและเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	9
6 มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	8
7 ได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่นอกเหนือจากในห้องเรียน	8
8 มีประสบการณ์ในการเรียนมากขึ้น	4
9 สร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน	3
10 มีอุปกรณ์ทันสมัย	2
11 มีหลักในการดูหนังสือ	2
12 ก่อให้เกิดนิสัยใฝ่เรียนรู้	2
13 ได้เปรียบเทียบระหว่างการเรียนปกติกับการเรียนกวดวิชา	2
14 สนใจ และขยันเรียนมากขึ้น	2
15 ได้ฝึกทำแบบฝึกหัดที่หลากหลาย	2
16 มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง	2
17 ช่วยกันค้นหาความรู้ใหม่ ๆ	1
18 ฝึกความรับผิดชอบ	1
19 ได้ความรู้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตร	1
20 เปลี่ยนบรรยากาศ	1
21 นักเรียนรู้สึกว่าการแข่งขันทำให้เกิดผลดีมากกว่าผลเสีย	1

ความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำทางลบ	ความถี่
1 เป็นการสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	26
2 ทำให้นักเรียนไม่สนใจในชั้นเรียนปกติ	12
3 นักเรียนใช้การกวดวิชาเป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว	12
4 มีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พากันไปในทางเสื่อมเสีย	8
5 นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น	6
6 ทำให้เกิดความเครียด	6
7 เป็นการเสียเวลา	6
8 อาจเกิดอันตรายในการเดินทาง	4
9 มีความเสี่ยงในการคบเพื่อนต่างเพศ	3
10 เกิดลัทธิเอาอย่าง หรือค่านิยม	3
11 ทำให้เหน็ดเหนื่อย ไม่มีเวลาพักผ่อน	2
12 เรียนเนื้อหาเดิม ทำให้นักเรียนเบื่อ	2
13 เกิดการแข่งขันในการเรียนสูงขึ้น เด็กยากจนจะเสียเปรียบเพราะไม่มีเงินกวดวิชา	2
14 โรงเรียนกวดวิชาต่างหาผลประโยชน์จากนักเรียน ทำให้นักเรียนอาจถูกหลอกได้	2
15 อาจารย์ที่สอนกวดวิชาไปด้วย จะใส่ใจการสอนในโรงเรียนปกติน้อยลง	1
16 นักเรียนที่สงสัยไม่กล้าซักถาม เพราะอายเพื่อนต่างสถาบัน	1
17 นักเรียนที่ไปเรียนแต่งตัวแข่งกัน	1
18 นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในโรงเรียนน้อยลง	1
19 นักเรียนขาดความมั่นใจในการตัดสินใจอนาคต เพราะร้อรับแต่ความรู้อย่างเดียว	1
ความถี่สะสมทั้งหมด	215
75% ของความถี่สะสม	161 25

ความเชื่อเด่นชัด (Salient Belief) เกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา โดยเรียงลำดับจาก
ความถี่สูงสุด จนถึงข้อความเชื่อที่รวมความถี่สะสมได้ 75% ของความถี่รวมทั้งหมดของทุกข้อความเชื่อ

ลำดับ ความ เชื่อหลัก	ผลของการเรียนกวดวิชา	ทิศทาง ของผล	ความถี่	ความถี่ สะสม
1	เป็นการสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น	-	26	26
2	ได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น	+	22	48
3	เป็นการทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ ทำให้เข้าใจมากขึ้น	+	16	64
4	เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	+	14	78
5	ได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย	+	13	91
6	ทำให้นักเรียนไม่สนใจในชั้นเรียนปกติ	-	12	103
7	นักเรียนใช้การกวดวิชาเป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว	-	12	115
8	ได้เพื่อนต่างสถาบันและเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น	+	9	124
9	มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	+	8	132
10	ได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน	+	8	140
11	มีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พากันไปในทางเสื่อมเสีย	-	8	148
12	นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น	-	6	154
13	ทำให้เกิดความเครียด	-	6	160
14	เป็นการเสียเวลา	-	6	166

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามปลายเปิด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1 เพศ

() ชาย

() หญิง

2 กลุ่มวิชาที่สอน

() ภาษาต่างประเทศ

() ภาษาไทย

() สังคมศึกษา

() คณิตศาสตร์

() วิทยาศาสตร์

3 ระดับชั้นที่สอน

() มัธยมศึกษาปีที่ 4

() ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

() ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเชื่อของอาจารย์เกี่ยวกับการกวดวิชา

1 ท่านคิดว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา นั้นมีผลดี และผลเสียอย่างไร (โปรดระบุให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้)

ผลดี

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____
- 6 _____
- 7 _____
- 8 _____
- 9 _____
- 10 _____

ผลเสีย

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____
- 6 _____
- 7 _____
- 8 _____
- 9 _____
- 10 _____

2 ท่านคิดว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา เป็นสิ่งที่ (ตอบเป็น
คำคุณศัพท์ เช่น ดี - เลว เป็นประโยชน์ - ไร้ประโยชน์ ฯลฯ ท่านสามารถตอบโดยให้คำเหล่านี้ได้
หากตรงกับความรู้สึกของท่าน)

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____
- 6 _____
- 7 _____
- 8 _____
- 9 _____
- 10 _____

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในเขตกรุงเทพมหานคร

เรียน อาจารย์ที่เคารพ

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการกวดวิชา ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ในการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยจะทำให้บุคคลเข้าใจความคิดเห็นของครูที่มีต่อการกวดวิชา และจะเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

การตอบแบบสอบถามนั้น จะไม่มีข้อถูกหรือผิด และคำตอบเหล่านี้จะเป็นความลับ ไม่มีการนำมาเปิดเผย

ขอขอบคุณ ในความร่วมมือ

นิภาพร พรุ่งโรจน์

ผู้วิจัย

**แบบสอบถามทัศนคติของครูเกี่ยวกับการกวดวิชา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความ และเขียนข้อมูล ตามความเป็นจริง

1 เพศ

() ชาย

() หญิง

2 อายุ ปี

3 รายได้เฉลี่ย บาท (ต่อเดือน)

4 ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

5 วิชาที่สอน

() วิชาภาษาไทย

() วิชาภาษาต่างประเทศ

() วิชาวิทยาศาสตร์

() วิชาคณิตศาสตร์

() วิชาสังคมศึกษา

6 การสอนกวดวิชา (หมายถึง การสอนกวดวิชาหรือการสอนพิเศษแก่นักเรียนนอกห้องเรียน ทั้งการ
สอนที่โรงเรียนกวดวิชา หรือการสอนในสถานที่อื่น ๆ)

() สอน หรือเคยสอน

() ไม่ได้สอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความเชื่อในผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการประเมินผลการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 1 ข้อความต่อไปนี้เป็นผล (ดีหรือเสีย) ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ให้ท่านพิจารณาว่าข้อความดังกล่าว มีความเป็นไปได้ หรือเป็นไปได้ ไม่น้อย เพียงใด และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน ตามความเป็นจริง

1 การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา เป็นสิ่งสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

2 การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

3 การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

4 การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

- 5 การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา ทำให้นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบ
เข้ามหาวิทยาลัย

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

- 6 การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

- 7 การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

- 8 การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา ทำให้นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับ
สังคมอื่น

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

- 9 การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา ทำให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นซึ่ง
กันและกัน

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

10 การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

11 การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พากันไปในทางเสื่อมเสีย

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

12 การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

13 การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

14 การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนเสียเวลา

เป็นไปได้ _____ เป็นไปได้
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

ตอนที่ 2 โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วตัดสินใจว่าลักษณะที่กล่าวถึงในแต่ละข้อความ เป็นลักษณะที่ดี หรือเลวเพียงใด และขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

1 การสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

2 การที่นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

3 การที่นักเรียนได้ทบทวนความรู้ และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

4 การที่นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

5 การที่นักเรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

6 การที่นักเรียนไม่สนใจเรียนในห้องเรียนปกติ เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

7 การที่นักเรียนใช้การกวาดวิชาเป็นข้ออ้างในการออกจากบ้านไปเที่ยว เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

8 การที่นักเรียนได้เพื่อนต่างสถาบัน และเป็นการฝึกตนให้เข้ากับสังคมอื่น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

9 การที่นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

10 การที่นักเรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ นอกเหนือจากในห้องเรียน เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

11 การที่นักเรียนมีโอกาสคบเพื่อนไม่ดี พวกกันไปในทางเสื่อมเสีย เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

12 การที่นักเรียนไม่สามารถแบ่งเวลาไปทำกิจกรรมอื่น เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

13 การที่นักเรียนเกิดความเครียด เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

14 การที่นักเรียนเสียเวลา เป็นสิ่งที่

ดี _____ เลว
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

ส่วนที่ 3 โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน ตามความเป็นจริง

1 ดี _____ เลว
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

2 เป็นประโยชน์ _____ ไร้ประโยชน์
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

3 ค่ำค่า _____ ดี้นเปลือง
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

4 ควรสนับสนุน _____ ควรขัดขวาง
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

5 จำเป็น _____ ไม่จำเป็น
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

6 สำคัญ _____ ไม่สำคัญ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

7 ควรกระทำ _____ ไม่ควรกระทำ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวนิภาพร พรุ่งโรจน์
วันเดือนปีเกิด	25 ธันวาคม 2522
สถานที่เกิด	อ บ้านโป่ง จ ราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	58 – 60 ถ ถนนต์อุทิศ ต บ้านโป่ง อ บ้านโป่ง จ ราชบุรี 70110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยหัวหน้าแผนก
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท ริกัล จิวเวอร์รี่ แมนูแฟคเจอร์ จำกัด 84/4 หมู่ 7 ซ เพชรเกษม 122 ถ เพชรเกษม ต อ้อมน้อย อ กระทุ่มแบน จ สมุทรสาคร
ประวัติการศึกษา	
พ ศ 2537	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
พ ศ 2540	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร
พ ศ 2544	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการเลขานุการ จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ ศ 2549	ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ